

EEN UITZONDERLIJKE 4½ JAAR

door Ronald Weinland

God blijft meer begrip openbaren en duidelijkheid geven over alles wat wij gedurende de afgelopen 4½ jaar (van 14 December 2008 tot 19 Mei 2013) zowel in de Kerk en in de wereld meegemaakt hebben. De Kerk heeft de meest intense profetische tijd uit de hele menselijke geschiedenis doorgemaakt, maar de wereld is zich totaal niet bewust van alles wat er gebeurd is. Zelfs het verstrooide Lichaam (de Kerk die verstrooid is) na de Apostase, tast in het duister en is zich niet bewust van alles wat God tot nu toe verwezenlijkt heeft.

Bijna één derde van de Bijbel bevat profetieën, en het overgrote deel daarvan gaat over deze eindtijd. Wij hebben dit meegemaakt, en hoe dichterbij we bij de wederkomst van Jezus Christus - de Messias voor de wereld - komen, des te intenser de vervulling van deze profetische gebeurtenissen wordt. Wij hebben geleerd (en leren nog steeds) dat heel veel van de profetieën voor deze eindtijd in de eerste plaats over Gods eigen Kerk gaan. Deze gebeurtenissen gaan ongezien voorbij aan het oog van de wereld. Maar de grote gebeurtenissen die nog in de wereld moeten plaatsvinden, zullen klaar en duidelijk door iedereen gezien worden. Wij hebben bijna alles gezien wat er over de Kerk geprofeteerd is, en we zullen alles wat er over de wereld geprofeteerd staat ook nog te zien krijgen.

Het resultaat van alles wat wij tijdens deze specifieke 4½ jaar meegemaakt hebben, is dat God ons nu meer blijft openbaren over het

wat en het **waarom** van alles wat wij tijdens die periode meegemaakt hebben. Wij kunnen nog veel meer begrip krijgen over de profetieën van Daniel, over de ontzagwekkende profetische gebeurtenissen die wij gedurende die periode meegemaakt hebben. Eerst en vooral zullen we in dit artikel meer achtergrond geven en een grondige basis leggen om meer inzicht te kunnen krijgen in alles wat God nu in grotere mate aan ons openbaart, terwijl wij van Pinksteren naar Pinksteren leven – tot de wederkomst van Jezus Christus.

Leren uit persoonlijke ervaring

Kort nadat ik in de Kerk van God gedoopt was, verhuisde ik voor een paar maanden naar Wichita (Kansas) om mij te onttrekken aan de slechte invloed (verleiding) van mijn voormalige vrienden en het soort van studentenleven met veel 'feestjes' dat ik tot aan mijn 19de meegemaakt had. Nadat ik aan het eind van de zomer van 1969 gedoopt was keerde ik terug naar het college om aan mijn laatste jaar te beginnen, maar al snel verliet ik de school weer, omdat ik besepte dat ik mij moest onttrekken aan die 'oude vertrouwde' omgeving. Toen besloot ik om naar een andere stad in Kansas te verhuizen, om er werk te vinden en niet naar school terug te keren totdat ik zeker was dat ik sterk genoeg zou zijn om definitief mijn verleden achter mij te laten.

Ik vond meteen werk en een onderkomen. Elke Sabbat woonde ik de dienst bij in de Wereldwijde Kerk van God, een gemeente met meer dan 500 leden. Dat was op zich al een geweldige ervaring voor mij, omdat ik mijn middelbare schooltijd doorgebracht had in een dorp waar slechts 100 mensen woonden. Daar in Wichita werd ik uitgenodigd om lid te worden van een unieke sprekersclub, die opgericht was door Herbert W. Armstrong om de mannen in de Kerk, die zichzelf op dit vlak wilden verbeteren, daartoe de kans te bieden. Deze club volgde het model van andere sprekersclubs, zelfverbeteringclubs en Rotary clubs, maar was gericht op de specifieke noden in Gods Kerk in die tijd. Er waren 12 specifieke spreekbeurten die men moest geven voordat je het clubdiploma

kon behalen. Er waren ook vele andere mogelijkheden om te spreken, zoals tijdens de ‘Thema Presentatie’ waar onderwerpen gerelateerd aan het wereldnieuws, familieleven, de Bijbel en doctrine besproken werden.

Deze sprekersclub in die tijd was zeer intimiderend voor een trotse jongeman die vol van zichzelf was, vooral omdat ik daar geconfronteerd werd met 29 andere mannen (max. 30 per club) met een zeer uiteenlopende achtergrond, die ik niet kende, waaronder mensen die de verantwoordelijkheid hadden mijn sprekerskwaliteiten te bekritisieren. De eerst toespraak werd de ‘Ijsbreker’ genoemd. Je stond voor de hele groep en moest een toespraak van 7 minuten geven over je persoonlijke leven. Toen het mijn beurt was om op te staan en mijn toespraak te geven, was ik zo onder de indruk van het geheel, dat ik zenuwachtig en versteend van angst was en zo’n droge mond had dat mijn tong aan mijn gehemelte kleefde. Ik worstelde mij door mijn toespraak heen, maar wat mij toen vooral bijgebleven is, is hoe ik mij voelde bij de gedachte dat ik iets interessants over mezelf moest vertellen. Ik vond dat er niets interessants, bijzonders of belangrijk was in mijn leven dat ik met hen kon delen. Integendeel, ik was er van overtuigd dat mijn toespraak hooguit oninteressant en saai zou zijn.

Als ik nu terugkijk naar die ervaring, denk ik dat ik nog zoveel meer had kunnen zeggen en met veel meer enthousiasme. Wij leven ons leven, en voor onszelf lijkt het grootste deel van ons leven maar heel gewontjes, en is er niets uitzonderlijks aan wat wij met anderen zouden kunnen delen indien de gelegenheid zich zou voordoen. Maar vaak reageren wij zelf heel anders op wat wij van anderen te horen krijgen, en het inspireert ons meestal als wij anderen over hun **roeping** horen vertellen.

Naarmate wij geestelijk groeien gaan we meer en meer zien hoe **bijzonder** de levenservaring is waarmee God ons, door Zijn roeping, gezegend heeft. Wij beginnen te begrijpen hoe zeldzaam dit in de voorbije 6.000 jaar van de mensheid is geweest. Wij worden steeds enthousiaster over hoe gezegend wij geweest zijn, om te mogen ervaren **hoe** God, sinds onze roeping, onze geest getransformeerd (veranderd) heeft.

Vaak verbazen we ons over de rijkdom aan kennis die God ons gegeven heeft over Zijn plan, en ook over de zegeningen van het inzicht en de wijsheid die wij daaruit verkregen hebben. We gaan steeds duidelijker zien hoe achtergesteld deze wereld is en hoezeer zij gevangen is in haar onwetendheid en verwarring over God.

Hoe wij door dit proces veranderen en groeien in geloof, karakter, overtuiging, waarheid, grotere liefde en bezorgdheid voor anderen, gepaard met het inzicht en de wijsheid die we mettertijd ontwikkelen, is in **geen** enkel opzicht ‘gewoon’. Dit kan alleen omdat de Uit Zichzelf Bestaande God en Zijn Zoon in ons wonen. Soms kunnen we dit als vanzelfsprekend gaan beschouwen en het ‘gewoon’ gaan vinden, maar dat is een zeer gevaarlijke mentaliteit. Iets vanzelfsprekend vinden kan gebeuren wanneer je begint te vergeten hoe ongelofelijk jouw roeping was, en hoe God Zijn waarheid aan jou onderwezen heeft.

Ik vertel jullie dit omdat wij nog niet de volle omvang/impact begrijpen van die gebeurtenissen die Gods Kerk gedurende die 4 ½ jaar meegemaakt heeft; maar dat is precies wat God aan ons openbaart. Het was een moeilijke tijd en bij tijd en wijle een grote strijd, vooral tijdens dat laatste jaar. Maar het lag ook niet in Gods **bedoeling** dat die 4 ½ jaar gemakkelijk zouden zijn en vooral niet tijdens die korte periode waarin de moeilijkheidsgraad toenam naarmate wij vorderden in deze periode. Doordat dit proces in zo’n hoog tempo en in zo’n korte tijdsperiode gepropt werd, heeft Gods Kerk door op die manier getest, beproefd, gekneed en veranderd te worden, heel veel geleerd. Iets dat door de meeste mensen in het verleden vaak pas bereikt werd na een levenslange ervaring.

Alles wat wij in Gods Kerk na onze roeping meemaken zal ons **maken** of **kraken**; en dit geheel afhankelijk van onze persoonlijke keuzes die wij zelf moeten maken in antwoord op Gods aanbod om iets waarlijk groots in ons te verwezenlijken (te scheppen). Wij hebben allerlei intense testen en beproevingen ondergaan tijdens die periode, maar dat is juist het mooie en unieke aan Gods Kerk in deze eindtijd.

NOOIT tevoren is er een tijd als deze tijd geweest voor Gods volk. Aan ons is duidelijk verkondigd dat al Gods mensen grote verdrukking hebben moeten doorstaan om Gods Koninkrijk te mogen ingaan; maar die periode van 4 ½ jaar was bedoeld als een unieke getuigenis van Gods grote macht en kracht waarmee Hij Elohim schept. God heeft dit (de schepping van Elohim) gedurende 6.000 jaar gedaan met de 144.000, maar deze periode is een ‘unieke getuigenis’ van een progressief proces doorheen de tijd tot nu toe, van Zijn scheppende kracht in Zijn queeste voor Sion – in Zijn **werk** betreffende de controverse over Sion.

Wat waren jouw persoonlijke ervaringen tijdens die periode van 4½ jaar wanneer mogelijke twijfels, vragen of zelfs angst bij jou zijn opgekomen betreffende de manier **waarop** God jou geleid heeft, door Zijn Kerk, en wat is jou onderwezen of wat heb je hier uit geleerd? Het zijn deze zaken die mensen of geestelijk veel volwassener gemaakt hebben, of die hen tot hun eigen geestelijke ondergang geleid hebben – en dit alles door onze eigen persoonlijke en individuele keuzes.

Gods werk

In het begin, wanneer wij pas geroepen zijn, begrijpen we gewoonweg het ongelooflijke belang van deze uiterst unieke roeping die Gods ons gegeven heeft niet. Naarmate wij geestelijk beginnen te groeien, gaan wij meer en meer het belang en de grootsheid van deze roeping door de Eeuwige God Zelf te **zien**. Als wij gaan inzien hoe ongelooflijk gezegend wij werkelijk zijn kunnen wij meer beginnen te groeien in dankbaarheid en waardering. Op deze manier zullen wij ook veel beter gaan inzien wat wij meegemaakt hebben tijdens die 4½ jaar, waarin God een buitengewoon werk uitgevoerd heeft; een werk dat Hij gedurende die periode **in** Zijn Kerk gedaan heeft. In dit artikel zal slechts een tip van de sluier opgelicht worden over dit proces, en naarmate wij verder groeien zullen wij ook een veel beter inzicht krijgen over hoe ongelooflijk groots en uniek deze ervaring geweest is. Dit zal precies hetzelfde verlopen als het proces waarin we tot een dieper inzicht kunnen groeien aangaande

de grootsheid van de gelegenheid die ons geboden werd bij onze oorspronkelijke roeping. ³

Hoe kunnen wij nu deze ervaring en het belang daarvan in Gods plan beter gaan begrijpen, zo vlak voordat Hij Zijn Zoon als Koning der koningen aanstelt? God vertelt het ons! Hij deelt met ons wat Hij gedaan heeft en wij zullen groeien in ons vermogen om te kunnen zien wat voor een ongelooflijke opwindende en belangrijke ervaring wij opgedaan hebben in de uiterst betekenisvolle fase van Gods grote controverse over Sion.

Acht maanden geleden

Voordat we onze aandacht richten op die ervaring die zo velen in Gods Kerk tijdens die periode van 4 ½ jaar meegemaakt hebben, en op die zaken betreffende Zijn werk in Zijn Kerk waarvan God wil dat wij ze beter gaan begrijpen, gaan we eerst wat verder terug in de tijd, naar begin Februari van 2008. Op dat tijdstip werd het toneel klaargezet voor waar God ons naartoe zou leiden. In die tijd werd het toneel klaargezet voor waar God ons naartoe zou leiden. God openbaarde ons toen belangrijke zaken die wij moesten leren, maar Hij openbaarde niet alles tegelijk. Waarom? God had dit kunnen doen, maar er is een belangrijke reden **waarom** Hij dit niet deed. De bedoeling hiervan is om onze gehoorzaamheid en trouw aan God en hoe Hij ons leidt, te testen.

Tegen Februari van 2008 begon de distributie van het boek ‘2008 – Gods Laatste Getuigenis’ op kruissnelheid te komen. Op dat moment geloofden wij dat Jezus Christus op het Trompettenfeest, in de herfst van 2011, zou terugkomen. Maar in een aantal preken voor en na dat tijdstip verkondigde ik dat er nog steeds een periode van zes tot negen maanden was, waarvan de timing mij nog niet helemaal duidelijk was. Er ontbrak iets. Hoewel het mij gegeven was om dit te mogen weten, toch wist ik nog niet wat dit precies betekende.

Op Pinksteren van 2008 begon God meer te openbaren. De hele timing van alles stond op het punt om veranderd te worden, omdat God

begon te openbaren dat de timing van de beweegbroden van even groot belang is als de timing van het Beweegoffer, dat door Jezus Christus perfect binnen Gods timing vervuld werd.

Er werd mij ook ingegeven dat het belang van deze kennis en de verandering die dit zou aanbrengen in ons inzicht betreffende alle timing, behandeld moest worden in een preek die op het Trompettenfeest van dat jaar gegeven zou worden. Dit was opwindend, omdat dit nu **paste** in een 'volgorde van timing' binnen een opeenvolging van specifieke belangrijke data, wat voorheen niet het geval was. We zullen hier nader op ingaan wanneer we ons focussen op de 1.335 dagen in Daniël.

Door deze verandering van datum, lang voordat we de periode van 3½ jaar van **getuigenis** (14 December 2008 tot 27 Mei 2012) in gingen, ontstond er beroering en kwamen er vraagtekens en zelfs grote twijfels op in de geest van te veel mensen in Gods Kerk. En daarom toonde God grote genade aan ons, en openbaarde Hij belangrijke lessen die op dat moment geleerd moesten worden, nog voordat we het tijdperk van de 'laatste getuigenis' ingingen. In Zijn grote genade gaf God mij in dat die belangrijke preek die voorbestemd was om op het Trompettenfeest gegeven te worden, eind Juni geven diende te worden. Die preek werd dus vroeger gegeven, en ging gepaard met correctie van God betreffende zulke zaken als twijfel en weerspanning in onze houding ten aanzien van '**hoe**' Hij Zijn Kerk leidt. God openbaarde ook dat indien die preek niet vroeger gegeven zou zijn, er velen zouden geweest zijn die het geestelijk het Trompettenfeest niet gehaald zouden hebben. Maar God was Zijn Kerk aan het voorbereiden op een belangrijke periode die zij weldra zou ingaan.

En zodoende openbaarde God in die preek met de titel 'De 50ste Waarheid' dat Christus niet zou terugkeren op een Trompettenfeest maar op een Pinksteren. De timing hiervan was van cruciaal belang voor Gods plan rondom de vervulling van het offeren van de beweegbroden voor God. Dit staat symbool voor Zijn aanvaarding van de 144.000. Dit was even belangrijk als het aanvaarden van het beweegoffer tijdens

de dagen van Ongezuurde Broden, wat door Jezus Christus vervuld ⁴ werd. Van zodra God ons de waarheid openbaarde dat Christus op een Pinksterdag zou wederkeren, veranderden wij de data die bij ons vorige inzicht in de timing der dingen paste. Als gevolg van dit inzicht werd het begin van de 3½ jaar van getuigenis bijna 8 maanden opgeschoven, dichter naar het einde van 2008 in plaats van aan het begin van 2008.

Vanaf 2 Februari 2008 waren wij ervan overtuigd dat het begin van de 1.335 dagen uit de profetie van Daniël begonnen waren. Naarmate we verder gaan kan het zijn dat sommigen zich een beetje verloren zullen voelen tussen alle datums die genoemd worden, maar deze datums zijn niet zo belangrijk in vergelijking met het 'hele overzicht' (het volledige plaatje) dat dit verhaal schetst, en datgene wat we hiervan kunnen en moeten leren.

Twee manieren waarop God Zijn Kerk heeft geleid

Terwijl ik verdere uitleg geef over onze recente geschiedenis, is er iets erg belangrijks dat ik met jullie moet delen, iets over dit proces waarin ik pas recentelijk dieper inzicht heb gekregen. Het gaat over twee manieren van **hoe** God met mij gewerkt heeft. Hoe meer je gaat **zien** hoe God gewerkt heeft om profetie te openbaren, en 'hoe' God Zijn Kerk onderwezen heeft, des te meer zal je de manier waarop God ons geleid heeft naar waarde gaan schatten.

Terwijl wij de 3½ jaar van getuigenis doormaakten, gebeurden de zaken in die periode niet zoals wij verwacht hadden. We kwamen tot een moment in de tijd waarin ik, omdat onze verwachtingen betreffende de gebeurtenissen van de Tweede Trompet niet kwamen te gebeuren, mijn persoonlijke overtuiging in deze gedeeld heb. Veel buitenstaanders probeerden fouten te vinden en de schuld toe te schrijven aan Gods Kerk voor wat Zij onderwees, en die zich vrolijk maakten over het feit dat de gebeurtenissen van de Trompetten zich niet manifesteerden. Ik kondigde toen aan dat als niets van de dingen die in het boek geschreven stonden, zouden komen te gebeuren, ik zou toegeven dat ik geen profeet was en

dat ik mij voor de genadetoon van God zou werpen in bekering en met de smeekbede om hulp en begeleiding. Maar ik geloofde volledig dat wat in het boek geschreven stond door God gegeven was. En ik beschouwde de 'wat als' niet als een reële optie.

Enige tijd daarna werd mijn overtuiging over mijn relatie met God en Christus nog dieper, en dit deelde ik ook met de Kerk. Die overtuiging hield in dat ik zelfs als ik geen profeet was, iets waar ik nog steeds van overtuigd was, ik ongetwijfeld wel een apostel was. Het bewijs daarvoor lag in de talloze waarheden die God door mij gegeven had. God gaf mij grotere kracht in mijn rol en de opdracht die Hij mij had gegeven. God openbaarde aan mij en overtuigde mij nog meer van het feit dat ik niet alleen een profeet was, maar belangrijker nog dan dat, dat ik een apostel voor Zijn eindtijd Kerk was.

Dankzij deze gebeurtenissen en Gods overtuigende kracht, heeft Hij mij een nog duidelijker inzicht gegeven in de manier waarop Hij in en door mij gewerkt heeft. God werkt op verschillende manieren met een profeet en een apostel. Hun werk en hun functie is niet dezelfde. De enige waar ik mijzelf mee kan vergelijken is de apostel Johannes. Johannes was eerst en vooral een apostel. Later in zijn leven gebruikte God hem als profeet, door wie Hij het Boek Openbaring gaf. Johannes zag duidelijk het verschil, door wat hij meegemaakt had. Hij wist van in het begin dat hij gekozen was om een apostel te zijn.

Zo heb ik het absoluut niet ervaren. Nooit was er een moment dat ik gedacht zou hebben dat ik een apostel zou zijn. Dat kwam totaal niet in mij op, omdat ik die gedachte alleen al als gruwelijk aanmatigend beschouwd zou hebben. Zelfs toen de tijd gekomen was, toen ik het eerste boek aan het schrijven was en God aan mij openbaarde dat ik moest verkondigen dat ik een eindtijdprofeet was, verzette ik mij hier een hele tijd tegen en discussieerde ik hier met God over.

Maar vanaf het moment dat God op Pinksteren 1998 Zijn overblijfsel Kerk heropgericht had, gebruikte Hij mij als Zijn apostel voor de Kerk. Maar Hij hield mijn ogen gesloten voor dit feit tot het laatste deel

van die 3½ jaar van **getuigenis** (14 December 2008 tot 27 Mei 2012).⁵ Toen pas verkondigde ik dit aan de Kerk, omdat het duidelijk bewezen werd door alle waarheid die God toen al door mij gegeven had. Ik begon dus voor het eerst in te zien dat ik een profeet was, lang nadat ik reeds effectief een apostel was.

Het doel waarom ik dit alles vertel is om duidelijk te maken dat ik anders functioneer, afhankelijk van de rol waarin God mij op elk gegeven moment gebruikt. De functie en het werk van beiden is heel anders. Dat is iets wat ik pas nu duidelijk begin te zien en te begrijpen. Dit is iets wat God moet **geven** teneinde het te kunnen 'zien', en dat doet Hij nu.

Hoewel ik het boek '2008 – Gods Laatste Getuigenis' geschreven heb, heb ik niet alles wat daarin geschreven staat begrepen. God inspireerde mij om over profetische gebeurtenissen te schrijven, maar zoals bij zo velen van de profeten heb ook ik niet alles begrepen wat Hij gegeven heeft. Op Gods tijd en naar Zijn wil die Hij uitwerkt, openbaart Hij meer en meer over die profetische gebeurtenissen die Hij geïnspireerd heeft om op te tekenen.

Daarom weet of begrijp ik ook niet altijd alles over profetische zaken die God mij gegeven heeft. Ik heb als apostel en minister onderwijs gegeven over de dingen die God door mij in mijn functie van profeet geopenbaard heeft. De job (functie) van profeet is niet hetzelfde als die van een apostel. Een profeet noteert of spreekt gewoonweg datgene wat God hem gegeven heeft, en wijdt hier niet verder over uit. Maar een apostel onderwijst en wijdt uit over de '**huidige waarheid**', doctrines en profeteert in de Kerk.

Herbert W. Armstrong wijdde uit over de waarheid betreffende de profetieën over de hedendaagse naties van Israël, naargelang God hem de kennis over hun identiteit gaf. God begon hem ook 'enige' kennis over de 'Sleutel van David' (Openbaring 3: 7) te geven; die gaat over de identiteit van deze naties en de identiteit van de monarchie die rechtstreeks tot vandaag de dag afstamt van koning David, en die nog steeds heerst over Efraïm (het Verenigde Koninkrijk) Veel van het onderwijs dat

tijdens het Filadelfia tijdperk gegeven werd was gebaseerd op de kennis over de identiteit van de hedendaagse naties van Israël. Dat onderwijs was gebaseerd op de kennis die tot op dat moment bekend was, de **'huidige waarheid,'** die aan meneer Armstrong gegeven was.

Gods apostel, Paulus, had kennis over de profetieën en de belofte van Jezus Christus' wederkomst als de Messias, en hij sprak daarover alsof dit nog tijdens zijn leven zou gebeuren. Maar later openbaarde God hem dat dit in de toekomst zou gebeuren.

Dit geeft ons een kader waarin wij beter kunnen gaan begrijpen hoe God met Zijn Kerk gewerkt heeft. Er zijn mensen die zich verheugd hebben over datgene wat **zij** als bewijs beschouwen, dat zou aantonen dat ik geen profeet ben, gebaseerd op zaken die ik in preken verkondigd heb. Maar deze individuen hebben geen idee van de inhoud van de job en de functie van een profeet of apostel. Eerlijk gezegd, die mensen zouden mij sowieso niet erkennen als profeet en apostel, en dit zonder enig zogenaamd 'bewijs.' Het doet er duidelijk niet toe wat anderen denken of geloven over dit soort zaken. Wat wel telt is dat Gods mensen het verschil kennen en begrijpen. Zulk inzicht leidt tot een beter begrip en een grotere waardering van hoe God in Zijn Kerk werkt.

Terug naar Februari 2008

Op de eerste Sabbat in Februari 2008 gaf ik een preek met de titel 'De 144.000 zijn verzegeld!'. Deze preek werd gegeven en was gebaseerd op wat God ons net geopenbaard had over de timing van de profetie van Daniël over de 1.335 dagen. Zelfs nu openbaart God ons nog meer over deze verzen. Dit wisten wij niet. Deze zaken die toen geopenbaard werden, en sommige van de dingen die nu bij het schrijven van dit artikel meer in detail geopenbaard worden, werden mij geopenbaard in de functie van Gods profeet.

Maar de preek die ik die dag gaf kaderde geheel in mijn functie als apostel. Deze verschillen worden nu aangegeven zodat jullie nu een klaardere **kijk** kunnen krijgen op **hoe** God Zijn Kerk geleid heeft, en

waarom Hij ons toestond om conclusies (hoofdzakelijk betreffende de timing) te trekken die niet geheel correct waren. Het was zo gepland en volledig de bedoeling dat de apostel Paulus toegestaan werd om te geloven dat Jezus Christus nog tijdens zijn leven zou wederkeren. En even terzijde... wat denk jij dat de bedoeling daarvan was?

Het onderwerp van die preek was de verzegeling van de 144.000, en dit was gebaseerd op wat God toen openbaarde over de betekenis van de 1.335 dagen in Daniël. Deze openbaring werd mij als profeet gegeven. Dit zijn de feiten! Het was de openbaring van de betekenis van de 1.335 dagen die de verzegeling openbaarde van de 144.000 die in het boek Openbaring vermeldt worden.

Maar mijn woorden (preek) en onderwijs in de preek sprak ik in de functie van apostel. Als apostel baseerde ik mijn preek op datgene wat profetisch gegeven was over de betekenis van 'de profetie van de 1.335 dagen profetie' en de 'huidige waarheid.'. De 'huidige waarheid' die we toen bezaten was dat Jezus Christus zou wederkeren op een Trompettenfeest. Een andere huidige waarheid in die tijd was als volgt: God had geopenbaard dat Zijn laatste getuigenis in 2008 zou beginnen; dit werd mij geopenbaard in mijn functie als profeet.

Er zijn uitspraken die ik in die preek gedaan heb, als apostel, die niet correct waren – niet wat die dag van 2 Februari 2008 betrof. Ik zei onder andere: 'Dit wordt alleen door openbaring gegeven en op geen enkele andere manier. Laat ik het anders zeggen. Dit wordt door profetische openbaring gegeven, en op geen enkele andere manier.'

Inderdaad, wat aan mij geopenbaard werd betreffende Daniel's 1.335 dagen wat betrekking had op de verzegeling van de 144.000, was een profetische openbaring, gegeven aan een profeet. Het waren gewoon feiten. Maar als apostel die de verantwoordelijkheid heeft om hierover te preken, baseerde ik mij op die kennis die we tot op dat moment in de Kerk hadden – **de huidige waarheid**. Die openbaring dat Daniel's 1.335 dagen over de verzegeling van de 144.000 ging werd mij de Vrijdagavond gegeven, de avond voordat de preek van de volgende

dag gegeven zou worden. Mijn conclusies waren gebaseerd op het geloof dat Jezus Christus op het Trompettenfeest van 2011 zou terugkeren, en ook op het feit (profetisch geopenbaard) dat 2008 het jaar was dat Gods laatste getuigenis zou beginnen. Mijn conclusie was verkeerd.

Ik geef dit voorbeeld om aan te tonen dat er een welbepaald doel schuilt achter de manier waarop God Zijn volk leidt, en de verschillende manieren waarop Hij dit doet.

Geloof en rechtvaardig oordeel

God geeft ons niet alle waarheid in één keer, en bovendien zijn wij niet in staat om dat te ontvangen. Wij zullen hier altijd in blijven groeien. God heeft gedurende 6.000 jaar op een progressieve manier de waarheid geopenbaard **TERWIJL** Zijn plan zich ontvouwt. Dit is vaak aangehaald in de laatste jaren, omdat dit diep in ons verankerd moet worden. Dit is op zich een belangrijke waarheid die ons helpt in het aanscherpen van rechtvaardig oordeel en die een sterker geloof in ons opbouwt.

Wij worden geoordeeld naar datgene dat wij op dat moment kunnen **zien**, weten en begrijpen. Abraham en Sarah werden geoordeeld aan de hand van datgene dat God hun gegeven had tot op dat tijdstip in de loop van Gods plan. Zij kenden de leer die Christus aan de discipelen gegeven heeft niet en zij hadden geen kennis van het onderwijs wat later nog toegevoegd werd door wat God aan de apostelen gaf, om in het Nieuwe Testament op te tekenen. Zij hadden geen kennis van de geschriften in de boeken Koningen, Psalmen en Spreuken, noch van wat de profeten opgetekend hebben.

Abraham en Sarah werden eerst en vooral geoordeeld op basis van hun verlangen en hun bereidheid om te leven naar een 'fundamentele levenswijze' die gebaseerd was op twee fundamentele relaties in het leven: liefden voor God en liefde voor de medemens. Zij streefden er naar om te leven naar de wetten die God hen gegeven had aangaande die twee liefdes. Dit is het meest belangrijke deel in iemands geestelijk leven. Als Gods wetten over hoe wij een juiste relatie met anderen en met

God moeten hebben niet ons leven en ons gedrag reguleren, dan zou alle andere kennis en profetische openbaring die God kan geven geen enkele waarde hebben. (1 Corinthen 13)

Hoewel Abraham en Sarah nog niet eens kennis hadden van het allerkleinste deel van de enorme hoeveelheid kennis en inzicht over Gods grotere plan en doel voor de mensheid die wij nu bezitten, toch zullen zij zeer belangrijk zijn in het Koninkrijk van God. Deze kennis zou eenieder van ons moeten beroeren, en ons moeten aansporen om onszelf te onderwerpen aan een zelfonderzoek over **hoe** wij onze medemens bejegenen.

Gods verlangen **voor** ons is om onze geest te veranderen zodat wij Elohim kunnen worden. Hij verlangt er naar om rechtvaardig oordelen in onze geest te vormen – ons een geest te geven die in staat is om juiste conclusies te trekken en rechtvaardige beslissingen te nemen. Rechtvaardige beslissingen komen voort uit het baseren van ons oordeel (over elk aspect van het leven) op de waarheid die God geopenbaard heeft tot op dat tijdstip. God test en beproeft ons door de manier **waarop** Hij ons leidt en met de waarheid die Hij tot op dat tijdstip geopenbaard heeft.

Hier zijn verschillende voorbeelden van terug te vinden in de vroege Kerk. Een belangrijk voorbeeld uit het begin van de Kerk van iets wat moeilijk te slikken was voor sommigen, was Gods openbaring dat het evangelie ook naar de heidenen moest gaan. Dat was nieuw, en er was een grote verandering in het **denken** van de meeste mensen voor nodig. Dit beproefde de Kerk, om te zien of iedereen God zou blijven volgen in de manier waarop Hij hen leidde. Eenieders reactie zou bepalen of zij in staat zouden zijn om verschillende omstandigheden betreffende de heidenen rechtvaardig te beoordelen – gebaseerd op die nieuwe waarheid die God aan hen geopenbaard had.

Dit voorbeeld kan je vergelijken met wat God vandaag aan Zijn Kerk geopenbaard heeft aangaande de ware vrijheid die teruggegeven wordt aan vrouwen, waarbij zij bevrijdt worden van de ketens die de voorbije 6.000 jaar aan hun werden opgelegd in deze wereld. In de

Kerk nu, en in het Millennium dat voor de deur staat, zullen vrouwen geen tweederangs burgers zijn, die door mannen als inferieur en aan hen onderworpen, behandeld kunnen worden. Zo'n ondergeschiktheid zou alleen aan bod komen als het geval zich zou voordoen dat er een noodzaak is om de geestelijke hiërarchie van Gods autoriteit uit te voeren.. Evenzo zullen er vrouwen zijn die Gods geestelijke hiërarchie in leiding ten opzichte van een man zullen moeten hanteren, en die moet zich dan op zijn beurt onderwerpen aan God. God is die 'vloek' aan het verwijderen uit de Kerk, de 'vloek' die van in den beginne ontstond door de zonden van Adam en Eva, en door de zonden van **allen** die sinds die tijd egoïstisch en zelfzuchtig geleefd hebben.

Er zijn nog steeds mensen in de Kerk die hiermee worstelen en hierdoor beproefd worden, ook al werd deze waarheid reeds in 2009 aan de Kerk gegeven. Dit heeft invloed op hoe mannen soms 'denken' dat zij een vrouw mogen behandelen, op een controlerende manier alsof zij aan hun wil onderworpen zijn, en zij durven dan soms zelfs op een bevelende manier tegen vrouwen praten, terwijl zij daar helemaal het recht niet toe hebben. Niet alleen hebben zij niet het recht dit te doen, maar het is ronduit een zonde. Zelfs een paar (slechts enkele) mannen in Gods ministry (elders - dienaren) moeten deze nieuwe en 'huidige waarheid' onder ogen zien, en hun houding bepalen in reactie op een vrouw die administratief in de hiërarchie van de autoriteit van God boven hen gesteld is. In sommige gevallen is er meer dan één vrouw boven hen gesteld in de geestelijke regering van God. De ene vrouw waar sommigen een probleem mee hebben is zij die geordineerd werd tot profeet, net zoals Deborah een profeet was. Zij moeten deze strijd strijden (als het een strijd voor hen is) net zoals sommigen in de vroege Kerk hun strijd moesten strijden tegen hun verkeerde gedachten over de heidenen. Mensen moeten hun **denken** veranderen aan de hand van de waarheid die God aan hen openbaart, teneinde tot grotere overeenstemming en eenheid met Hem te komen. Zulke veranderingen door nieuwe waarheid zijn vaak een test en een beproeving voor mensen in hun getrouwheid

aan God, alsook hun gewilligheid om Hem te volgen, waar en hoe Hij ons ook leidt. 8

Naarmate God meer aan ons openbaart moeten wij ons denken veranderen – moeten wij onze manier van denken veranderen - als wij er echt naar verlangen om de dingen in ons leven rechtvaardig te oordelen, aan de hand van de wegen, de standaard, de waarheden en de rechtvaardigheid van Gods woord. Wij kunnen God niet dienen als we vertrouwen op ons eigen onderscheidingsvermogen van goed en kwaad, rechtvaardigheid en onrechtvaardigheid, waarheid en fout. Dat is precies wat van in het begin het grote probleem geweest is.

Tijd en de huidige waarheid begrijpen

Terwijl ik dit schrijf, valt het me nog meer op **hoe** en **waarom** God Zin plan en doel openbaart, zoals Hij doet. Het is moeilijk voor ons, met ons beperkt menselijk denkvermogen, om het concept 'tijd' te kunnen bevatten; en op zijn beurt ligt hierin kennis die ons nog veel meer over God en Zijn ongelofelijke grootte kan leren.

Vandaag (op het moment dat dit geschreven werd) ben ik 64 jaar geworden. Dat lijkt oud en voor een menselijk leven komt het dicht bij het aantal jaren dat God de mens toebedeeld heeft om te leven: 70 jaar. Maar in werkelijkheid is het zo ongelofelijk kort en op geen enkele manier te vergelijken en zelfs niet waard om vergeleken te worden met wat God ons biedt in een eeuwig leven. Wij kunnen het concept 'tijd' niet eens beginnen te begrijpen.

In preken is al vaak besproken dat wij onmogelijk de omvang van Gods fysieke schepping kunnen bevatten, en daaraan gepaard gaand het concept 'tijd' in verband met die schepping ook niet kunnen begrijpen. Hoe kunnen wij de grootte van onze eigen zon bevatten? Haar diameter is groter dan 100 planeten ter grootte van de aarde op een rij. Hoe kunnen wij de omvang en de grootsheid van de VY Canis Majoris bevatten? Je zou meer dan 235.000 planeten ter grootte van de aarde naast elkaar moeten plaatsen om haar diameter te bereiken. En denk dan eens aan

'tijd'. De menselijke geest is absoluut onbekwaam om de omvang van dit universum, dat de Almachtige God geschapen heeft en in stand houdt, te begrijpen. En als je alle sterren in het universum zou bezoeken, hoe lang denk je dan dat het zou duren om ze allemaal te bezoeken als je er bijvoorbeeld één miljoen per seconde zou kunnen bezoeken? Het zou acht triljoen jaar duren!

Het hele punt is dat God tot in alle eeuwigheid nog steeds nieuwe waarheid, nieuwe kennis en begrip aan ons zal openbaren. Dat proces zal nooit eindigen. Zo groot is God! Zoals eerder besproken in dit artikel: 'God heeft gedurende 6.000 jaar op een progressieve manier waarheid aan de mensheid geopenbaard TERWIJL Zijn plan zich ontvouwt.' God heeft dit gedaan vanaf het begin der tijden, wat al een eeuwigheid geleden is, Hij heeft nieuwe waarheid en nieuwe kennis geopenbaard vanaf het moment dat Hij voor het eerst engelen in een geestenrijk geschapen heeft. Hij is nu al miljoenen jaren bezig met de waarheid te openbaren, waarmee Hij eerst begon in het geestenrijk.

Dit heeft alles te maken met hoe en waarom God degenen die Hij roept beproeft en test. Hij doet dit door geleidelijk Zijn plan en doel op Zijn manier te openbaren. Door dit proces kan God de natuurlijke, menselijke manier van denken veranderen, als wij getrouw zijn en ons constant onderwerpen aan het proces waarmee Hij Zijn 'openbarende gedachte' (Logos – Zijn Woord), Zijn geest en Zijn karakter in ons vormt.

Miljoenen jaren geleden was er een wezen genaamd Lucifer, die terugdeinsde voor een waarheid die God aan het engelenrijk begon te openbaren, als deel van Zijn voortdurende progressieve openbaring aan hen. Die waarheid ging over Zijn plan dat op dat moment uitgewerkt werd en het doel dat Hij had met de unieke manier waarop Hij de aarde zou scheppen. Op dat moment openbaarde God Zijn plan om een geestelijke familie te scheppen die boven de engelen zou staan - de Familie van God - Elohim. Lucifer verwierp deze 'nieuwe waarheid.'

Deze verwerping van de waarheid door Satan, was precies hetzelfde als wat door een aantal mensen in de beginjaren van de Kerk gedaan

werd toen zij de waarheid dat het evangelie naar de heidenen moest uitgaan verwierpen. Dat kleine aantal mensen kon het er niet mee eens zijn en kozen in plaats daarvan te geloven dat 'hun' God zoiets niet nodig zou vinden, waarmee zij de conclusie trokken dat dit niet van God kwam. Dit is net zoals een aantal mensen in de Kerk die de afgelopen jaren de waarheid verworpen hebben dat God de 'vloek' over vrouwen die al van in het begin bestaat verwijderd. Zij geloven niet dat een vrouw als dienaar geordineerd mag worden. Zulke personen hebben geconcludeerd dat dit niet van God komt, omdat 'hun' God zoiets nooit zou doen.

Progressieve openbaring van nieuwe waarheid die meteen ook onze 'huidige waarheid' wordt, wordt soms afgewezen door Gods eigen volk, de mensen die Hij geroepen heeft. Er zijn een paar mensen die datgene wat God als een profetische dag 'voor de Kerk' (van Pinksteren 2012 tot Pinksteren 2013) gaf, hebben verworpen. Deze mensen geloven dat zij gelijk hebben en dat dit niet van God kan komen. Vaak wijst de natuurlijke menselijke manier van denken die zaken af die zij niet wil en/of niet begrijpt. En vervolgens gaan mensen die dit doen proberen om hun **eigen** denken te rechtvaardigen, door de Bijbel te verdraaien, of fouten te vinden in de nieuwe waarheid of bij degenen die deze nieuwe waarheid onderwijst, zodat hun afwijzing gerechtvaardigd lijkt. Zij zijn ongeduldig en niet bereid om naar God te luisteren die alles wat Hij aan de Kerk openbaart ook nader toelicht. Dit is vaak gebeurd tijdens het dienaarschap van Herbert W. Armstrong, dat meer dan een halve eeuw geduurd heeft.

Verwerping van de 'huidige waarheid' is niets nieuws; dit begon eeuwen geleden met een van de drie meest majestueuze engelenwezens, Lucifer. Beproevingen, testen en het transformeren (knedden) van de menselijke geest zijn essentiële absolute vereisten in het leven om Elohim in te gaan. God zal niet toestaan dat een geest die niet volledig in overeenstemming met Hem is, zoals dit gebeurde met Lucifer, om in Zijn Familie, in de Kerk te blijven. Zo iemand zal niet toegestaan worden Elohim te worden.

Rechtvaardig oordeel vormen

Eerder in dit artikel werd de volgende opmerking gemaakt: 'Rechtvaardige beslissingen komen voort uit het baseren van ons oordeel, over elk aspect van het leven, op de waarheid die God geopenbaard heeft tot op dat tijdstip.' Deze opmerking werd gemaakt over de prille Kerk die geconfronteerd werd met een grote verandering inzake het feit dat God nu rechtstreeks met de heidenen ging werken. Dit voorbeeld werd vergeleken met hoe sommige mensen gereageerd hebben op de bevrijding van vrouwen van de 'vloek' en hoe God nu door vrouwen, als dienaren die deel uitmaken van de ministry, zou gaan werken.

Veranderingen die God openbaart, als onderdeel van Zijn plan en doel (als onderdeel van de progressieve openbaring) kan en zal mensen beproeven, om te zien **hoe** men denkt en oordeelt in het leven. Een persoon zal ofwel in volledige overeenstemming zijn met God in doctrine, waarheid en profetie die Hij geopenbaard heeft door Zijn apostelen en profeten, of niet. Dit is eenvoudige en duidelijke kennis die men vanaf het begin van de roeping moet begrijpen. Een rechtvaardig oordeel vellen is gebaseerd op wat men kan ontvangen van Gods woord (de openbarende gedachte) en de toepassing daarvan in het leven en op andere geopenbaarde waarheden, in plaats van te vertrouwen op eigen redeneringen om een oordeel te vormen.

Gedurende Filadelfia was er maar één manier om in de Kerk van God te kunnen komen en geestelijke kennis te ontvangen van de 21 Waarheden waar de Kerk in die tijd op gebouwd was. Die enige manier was door middel van wat God geopenbaard en hersteld had aan Zijn Kerk door één enkele persoon – Gods Apostel in die tijd - Herbert W. Armstrong. Er was GEEN andere manier om in Gods Kerk te komen of een relatie met God te hebben.

Eens mensen Gods ware Kerk in kwamen, kwam het oordeel over hen en werden zij beoordeeld op basis van hun eigen oordeel, of dit nu rechtvaardig en gebaseerd op Gods woord was, of niet. God heeft ons **een** gigantisch voorbeeld gegeven om dit punt duidelijk te maken. Dit

voorbeeld werd door God ontworpen om Zijn Kerk te kneden – te trans-¹⁰ formeren, veranderen – als onderdeel van Zijn voortdurende schepping binnen de Kerk op dat moment. Dat voorbeeld werd ook ontworpen door God om ons, **nu**, in deze tijd, te onderwijzen. Het is het voorbeeld van de verandering en de correctie in het Filadelfia tijdperk, van de dag waarop Pinksteren gevierd moet worden. Wij hebben hier al eerder over gesproken, maar net zoals Herbert W. Armstrong vaak terugging naar de fundamentele kennis van de 'twee bomen,' is er ook over dit ongelooflijke **leervoorbeeld**, dat God aan Zijn Kerk gegeven heeft betreffende de verandering in het vieren van Pinksteren nog veel meer te begrijpen en meer waarop gebouwd moet worden.

Nadat deze verandering in Gods Kerk plaatsgevonden had, begrepen de mensen niet echt wat zij meegemaakt hadden of wat de daadwerkelijke gevolgen waren. Al bijna vier decennia had Gods Kerk Pinksteren op de verkeerde dag gevierd. Bij het tellen tot Pinksteren, geloofde men dat Pinksteren op Maandag gevierd moest worden. In 1973 trok dit onderwerp de aandacht van meneer Armstrong. Het was zo'n serieuze en belangrijke zaak dat hij het onderwerp grondig bestudeerd en besproken had. Het duurde bijna een jaar voor hij tot de geestelijke conclusie (door God gegeven) kwam dat de Kerk fout geweest was en Pinksteren altijd op Zondag (de eerste dag van de week) moest vallen. Voor het Pinksterfeest van 1974 werd een wijziging doorgevoerd, omdat God nieuwe en 'huidige waarheid' over de correcte dag waarop het Pinksterfeest gevierd moet worden, gegeven had.

Het was een grote test en beproeving voor Gods mensen in die tijd in Gods Kerk tijdens het Filadelfia tijdperk, toen er een jaar van studie en discussies over dit onderwerp plaatsvond onder de leiding van Gods Kerk. De Kerk in het Filadelfia tijdperk was nog nooit met iets van deze omvang geconfronteerd. Meneer Armstrong wilde er zeker van zijn dat hij Gods leiding in deze zaak volgde en hij wist dat het definitieve besluit door hem zou moeten komen. Hij nam deze verantwoordelijkheid niet licht op voor God. Er kan veel geleerd worden uit wat er toen in die periode gebeurd is.

Voor deze verandering was de 'huidige waarheid' dat Pinksteren altijd op een Maandag gevierd diende te worden. Maar waar kwam in de Kerk gedurende Filadelfia, dat begrip over Pinksteren, vandaan? Het begon toen God de waarheid aan Herbert W. Armstrong openbaarde en herstelde dat de jaarlijkse Feestdagen (jaarlijkse Sabbatten) evenzeer gevierd dienden te worden, zoals het gebod om de wekelijkse Sabbat te vieren. Zodra de waarheid over het vieren van de jaarlijkse Sabbatten door (middel van) Gods apostel aan de Kerk gegeven werd, moesten diegenen die op dat moment in de Kerk waren hun denken en gedachten over hoe zij God op de juiste manier moesten aanbidden en gehoorzamen, **veranderen**. De mensen in Gods de Kerk werden door God geoordeeld op hun individuele aanvaarding van deze 'huidige waarheid' en hun oordeel om vervolgens te veranderen in overeenstemming hiermee...of niet.

Een paar decennia nadat God het vieren van de jaarlijkse Feestdagen hersteld had, openbaarde Hij dat één van deze jaarlijkse Sabbatten op een verkeerde dag gevierd was. Dit stortte veel kerkleden (hoewel in zijn geheel maar een klein percentage) en dienaren (waaronder ook evangelisten) in een neerwaartse spiraal, die uiteindelijk tot hun vertrek uit de Wereldwijde Kerk van God leidde. Maar voordat deze mensen ooit de stap zetten om te vertrekken, hadden zij al oordeel geveld en beslissingen genomen en keuzes gemaakt die hen uit Gods Kerk verwijderd hadden - verwijderd uit de relatie en gemeenschap met God en Christus.

Dus wat is er gebeurd? Om dit te kunnen begrijpen is het belangrijk te weten en begrijpen dat God Herbert W. Armstrong de correcte timing van Pinksteren had kunnen geven, toen Hij de eerste keer aan hem openbaarde dat Zijn Kerk de jaarlijkse Sabbatten moest vieren. God heeft **altijd** de controle gehad over wat Hij openbaarde over de bevolen inachtneming van deze Feestdagen en het was **enkel en alleen** Zijn besluit om de kennis – de waarheid - over op welke dag Pinksteren gevierd dient te worden, achter te houden.

Waarom zou God zoiets doen? God wil onze geest kneden, scheppen en transformeren tot een nieuwe geest, een nieuw hart, dat geestelijk

gedreven wordt in plaats van menselijk (egoïstisch), gemotiveerd door ¹¹ 'zelf.' God werkt met hen die Hij geroepen heeft, die zich nederig onderwerpen aan dit proces van verandering, omdat zij deze verandering in hun leven willen. Indien op een bepaald moment iemand een bocht neemt, als gevolg van trots dan moet duidelijk gemaakt (geopenbaard) worden wie zij zijn. Op deze manier kan het Lichaam van Christus ontuchtend worden en gemotiveerd worden om tot een grotere geestelijke waakzaamheid te komen. God kent het hart en de geest van iedereen, Hij weet op elk moment van iedereen of zij een geest hebben die **in** Zijn wegen zal blijven volgen...of niet. In plaats van zo iemand snel te verwijderen, is in zo'n geval Gods rechtvaardig oordeel dat als iemand (om welke redenen dan ook) zich van Hem afkeert en niet wil veranderen (berouw heeft, zich wil bekeren) deze **keuze** duidelijk zichtbaar gemaakt moet worden als een getuigenis aan anderen. Het is ook om duidelijk te maken dat het **iemands eigen** beslissing was om deze relatie te verbreken.

De beproevingen en testen die God ingesteld heeft, maken deel uit van het transformatieproces, dat men kan vergelijken met het verwarmen van edelmetaal tot het punt waarop het schuim (de onzuiverheden) aan de oppervlakte komt; zodat duidelijk gezien kan worden wat deze onzuiverheden zijn. God doet dit in het leven van een ieder. En als dit gebeurt moet die persoon de onzuiverheden aanpakken en berouw hebben, zich bekeren (veranderen van denken, dat ervoor zorgt dat wij ons leven anders gaan leven) zodat de onzuiverheden verwijderd kunnen worden. Als iemand zulke onzuiverheden niet eerlijk en getrouw onder ogen ziet, met het geestelijke verlangen om zich te bekeren en de zonden verwijderd te zien, zal God beproevingen en testen gebruiken om die onzuiverheden aan de oppervlakte te brengen, zodat zij gezien kunnen worden en uit het Lichaam verwijderd kunnen worden.

God spreekt over dit proces in Deuteronomium: 'Alle geboden, die Ik u heden opleg (alle waarheid die God geeft over Zijn wegen op een bepaald moment in de tijd, de huidige waarheid) zult gij naarstig

onderhouden (er naar leven en dienovereenkomstig oordelen) opdat gij moogt leven en vermenigvuldigen en het land binnengaan en in bezit nemen, dat de Here uw vaderen (zodat men geestelijk kan groeien in het leven en gezegend worden en alles kunnen ontvangen wat God wil geven) En gij zult gedenken al de weg (alle waarheid over Gods wegen, die Hij vanaf het begin en vanaf dat moment aan hen geopenbaard heeft niet vergeten) dien u de Here, uw God, deze veertig jaren in de woestijn geleid heeft; (in welke tijd wij ook leven, waarin wij gezegend zijn om door God geleid te worden, blijft Hij ons progressief verder leiden, en blijft Hij steeds meer waarheid over Zijn wegen aan ons openbaren) opdat Hij u verootmoedige (door testen en beproevingen) om u op de proef te stellen (nogmaals, door testen en beproevingen) om te weten (zodat iedereen het zou weten) wat er in uw hart was; of gij Zijn geboden (wetten, waarheden, wegen) zoudt houden of niet.' (Deuteronomium 8: 1-2)

Belangrijke les

Wat kunnen wij leren van het voorbeeld dat Pinksteren zolang op de verkeerde dag van de week gevierd werd? Dit was een test voor iedereen in Zijn Kerk, en hiermee had God een middel voorzien om het proces van een voortdurende schepping, door de noodzakelijke transformatie (verandering) van de geest verder te bevorderen. Dit proces is voortdurend bezig en het **werk** om deze verandering voort te brengen wordt door Gods geest bewerkstelligd - door God en door de rechtstreekse deelname hieraan door Zijn Zoon, en er is GEEN ENKELE andere manier. Als onderdeel van deze geestelijke transformatie (verandering) in 'deze fase' van ontwikkeling (schepping) van Elohim moet een ieder beproevingen en testen ondergaan, samen met alle andere middelen die God voor onze bevordering van geestelijke ontwikkeling en groei ter beschikking gesteld heeft. Rechtstreekse beproevingen en testen van God versnellen en verdiepen de geestelijke verandering die een groter geloof en Goddelijk karakter in diegenen, die zichzelf aan dit proces onderwerpen, voortbrengen.

In dit voorbeeld van Pinksteren werden de mensen in Gods Kerk¹² gedwongen om keuzes te maken en om te oordelen aangaande die **nieuwe** openbaring die gegeven werd als een beproeving en een test voor een ieder. Voor de meerderheid van de Kerk was 1974 niet echt een grote beproeving. Het einde van het Filadelfia tijdperk naderde, maar de Kerk was nog niet doordrenkt van de geest van Laodicea. Die geest of houding van Laodicea begon zich een paar jaar later te ontwikkelen en snel te groeien. De Kerk was dus relatief sterk en kon snel **zien** wat God door Meneer Armstrong geopenbaard had. Voor anderen werd het een beproeving die hen uiteindelijk volledig van Gods Kerk scheidde.

God gebruikte deze test in Zijn Kerk om het Lichaam van Christus te zuiveren. Het was naar de wijze van Johannes 15, waar Christus beschreven wordt als de ware wijnstok en God als de landman (de wijngaardenier). De wijnstokken moeten gesnoeid worden en allen die op dat moment in Gods Kerk waren hebben dat toen ondervonden. Maar anderen, die zich tegen Gods geestelijke schepping in hen verzetten, brachten geen vruchten voort en waren de takken van de wijnstok die gesnoeid en verwijderd moesten worden.

Twee primaire groepen, die gescheiden moesten worden van de gemeenschap met Gods Kerk, kwamen tevoorschijn. Een groep van dienaren en andere leden vertrok, met als 'reden' (excuus en rechtvaardiging voor hun oordeel) dat God niet door Herbert W. Armstrong werkte, omdat hij een fout had gemaakt met de datum van Pinksteren. Deze individuen misleidden zichzelf en geloofden dat God nu door (of met) hen werkte. Na korte tijd gingen een aantal van hen zo ver dat zij terugkeerden (zoals voor hun roeping) naar het geloof dat Zondag de dag van aanbidding is.

De andere groep verwierp de nieuwe waarheid en koos ervoor vast te houden aan het op Maandag vieren van Pinksteren. Zij concludeerden dat meneer Armstrong zo fout was dat God niet meer met hem werkte maar dat Hij nu met hen werkte en hen leidde om vast te houden aan datgene wat zij altijd geloofd hadden, Pinksteren op Maandag vieren.

Naarmate de tijd verstreek losten deze groepen op, verdwenen in het niets en stierven zelfs uit. Dit is hetzelfde als een aantal mensen die in de afgelopen paar jaar die geloof hebben dat ik de waarheid verlaten had, vanwege nieuwe waarheid die God aan en door mij geopenbaard heeft. Dus concludeerden zij dat zij zouden vasthouden aan datgene wat hen aan het begin gegeven is, en zodoende verwierpen zij wat nieuw was.

Voor alle mensen die in de voorbije jaren geopenbaarde bijkomende waarheid verworpen hebben geldt dat als zij 'eerlijk' met zichzelf en anderen zijn, zij net zoals andere verstrooide groepen, moeten verwerpen dat er ooit een Apostase geweest is. Zij moeten verwerpen dat er een 'mens der wetteloosheid' geweest is, en ook het feit dat de Kerk uit Gods mond gespuugd is, moeten. Zij moeten verwerpen dat het Filadelfia tijdperk eindigde met Meneer Armstrong. Zij moeten verwerpen dat Jezus Christus een begin had (niet eeuwig bestaan heeft) en dat, dat begin Zijn geboorte was. Zij moeten terugkeren naar het geloof dat Hij eeuwig heeft bestaan, net zoals alle andere verstrooide groepen geloven. Iets anders dan dat doen zou betekenen dat zij één grote leugen voor zichzelf en voor anderen leven. Als zij ervoor kiezen om zelf te beoordelen welk van de 36 bijkomende waarheden zij zullen aannemen of verwerpen, moeten geven zij dus toegeven dat er waarheid door (middel van) mij en niet door anderen gegeven is. Nogmaals, dit zou een grote leugen voor henzelf en anderen zijn.

Er kunnen veel lessen geleerd worden uit het voorbeeld van die ervaring van Pinksteren in 1974. Terwijl we verdergaan is het noodzakelijk dat we altijd **onthouden** dat zulke beproevingen en testen van God, zoals in dit voorbeeld van Pinksteren, van groot belang is voor het transformatie- of veranderingsproces van de schepping in dit huidige tijdperk en de ontwikkeling van Elohim (voor diegenen die tot de 144.000 behoren en voor allen die voorbereid worden op verantwoordelijkheden in de toekomst). God gebruikte een periode van bijna een halve eeuw om 18 grote waarheden te vestigen in Zijn Kerk. Wij zouden ontzag moeten hebben voor het belang van de 36 bijkomende waarheden die in minder

dan 15 jaar bevestigd en vastgelegd werden. Gods Kerk is ongelooflijk ¹³ gezegend geweest, dat zij zoiets heeft mogen ervaren.

Nogmaals, het is zo enorm belangrijk hiervan te **leren** dat alleen God Zijn waarheid aan ons kan openbaren. Het ligt volledig binnen Zijn wil en doel wat Hij openbaart (of niet openbaart) en **wanneer** Hij dit zal openbaren. Meneer Armstrong had geen keuze of invloed om te bepalen wat God openbaarde over Pinksteren. Meneer Armstrong bepaalde niet door studie of intellect wat waarheid en doctrine was die in Gods Kerk onderwezen moest worden. God moest het hem openbaren, en Hij deed dit terwijl Meneer Armstrong dit bestudeerde. God heeft ons altijd al geleid en zulke zaken aan ons moeten openbaren. Het is eenvoudig te begrijpen **hoe** God waarheid aan Zijn Kerk openbaart. Dit is altijd al door (middel van) Zijn apostelen profeten geweest, en op geen enkele andere manier.

De preek van 2 Februari 2008

We zullen nu teruggaan naar de preek 'De 144.000 zijn verzegeld', die op 2 Februari 2008 gegeven werd. Ik heb al eerder een aantal zaken besproken die in het begin van die preek gezegd werden. Op dat moment wist ik niet dat God mij op Pinksteren 1998 een apostel voor Zijn Kerk gemaakt had. Alles wat ik wist was dat God met mij al werkte in de functie van profeet, maar ik begreep niet volledig hoe. Er was niemand die mij kon onderwijzen over de taak en functie van een profeet in Gods ministry. Dit was omdat God niemand zo'n positie gegeven had in Filadelfia of Laodicea, totdat God mij die taak gaf.

Wij hebben veel van de achtergrond besproken die leidde tot aan deze periode in 2008, zodat wij beter kunnen begrijpen hoe God op dat specifieke moment in Zijn Kerk werkte, en waarom. De Kerk werd **voorbereid** voor wat zij gedurende de in Daniel geprofeteerde eindtijdgebeurtenissen zou meemaken. Deze preek ging over dat God mij zojuist geopenbaard had dat de 1.335 dagen **over de verzegeling van de 144.000 ging**. Dat was de context van de inleidende uitspraken die

ik in die preek deed in de functie van apostel, maar op dat moment besefte ik dat zelf niet.

Als we dit nu in deze context begrijpen, dan is het ongelooflijk wat er gezegd werd nadat ik de titel van die preek gegeven had: 'God heeft mij ingegeven dat dit die dag is! Ik wist niet precies wat er allemaal aan mij gegeven zou worden op deze dag, tot gisteren, gisteravond!' De rest van die paragraaf zal ook besproken worden, maar eerst moeten we deze eerste twee zinnen nader bekijken.

Wat God mij, als profeet, gaf, was dat **de 1.335 dagen van Daniel over de verzegeling van de 144.000 gaat**. Dat was het! Die dag in Februari leek erg belangrijk te zijn, gebaseerd op het proces van oordelen naar de waarheden die wij op dat moment hadden (de huidige waarheid). De eerste waarheid die deel uitmaakte van dit oordeel was dat God mij, als profeet, geopenbaard had dat 2008 het begin van Zijn laatste getuigenis aan deze wereld was. Dit was een profetisch feit. Ten tweede geloofden wij op dat moment in de tijd dat Christus zou terugkeren op een Trompettenfeest. Ten derde, was de andere waarheid die wij hadden dat de periode van Gods laatste getuigenis 1.260 dagen zou duren, de tijd waarin Gods twee getuigen die laatste getuigenis zouden vastleggen.

Als apostel en dienaar van Gods Kerk was het mijn verantwoordelijkheid om hierover te prediken, om dit aan Gods mensen te onderwijzen. Gebaseerd op **hoe** God mij getraind had om te oordelen op basis van alle waarheid die wij op dat moment hadden, concludeerde ik dat God aan ons geopenbaard had dat op die specifieke dag in 2008 de 144.000 verzegeld waren. Ik had het mis. Maar als God had gewild, had Hij geopenbaard dat de verzegeling niet op die dag plaatsgevonden had. God had alleen maar geopenbaard dat de betekenis van de 1.335 dagen de verzegeling van de 144.000 inhield. Ik trok de verkeerde conclusie uit wat geopenbaard werd, omdat ik maar een **deel** van wat geopenbaard werd, begreep.

God koos ervoor om pas later te openbaren wanneer de 1.335 dagen daadwerkelijk zouden beginnen: in het najaar van 2008, nadat Hij

geopenbaard had dat Christus zou terugkeren op Pinksteren en niet op ¹⁴ een Trompettenfeest. Deze hele ervaring was bedoeld als een test voor de Kerk, net zoals in het daarjuist aangehaalde voorbeeld van Pinksteren 1974, dat ook door God als een test voor Zijn volk bedoeld was.

Nu zullen we de rest van die paragraaf, die geciteerd werd uit de preek van 2 Februari 2008, lezen: 'Toen ik ging zitten en over het aantal dagen in Daniel (deze 1.335 dagen) las, dacht ik na en begon op mijn rekenmachine te tikken. Ik wilde het bewijs zien! Vandaag willen jullie ook bewijs zien. Maar voor de volgorde van de dagen, van de ene dag tot de andere, is er geen bewijs!'

Het was duidelijk door elke berekening dat niets in de betekenis van Gods Heilige Dagen paste. Maar toen God openbaarde dat Christus zou terugkeren op een Pinksteren, veranderde dat alles!

Met die nieuwe en huidige waarheid en openbaring van de waarheid dat 2008 het begin was van Gods laatste getuigenis aan de mensheid, vielen de data wiskundig wel op hun plaats op een ongelooflijke wijze (op datums doorheen vele jaren van de jaarlijkse Feestdagen). De eerste en belangrijkste datum die op zijn plaats viel was 30 September 2008...het Trompettenfeest. Dat was gewoon ongelooflijk en inspirerend om te zien.

Wij hebben echt ongelooflijke tijden, buitengewone ervaringen meegemaakt. God bereidde ons voor om tijdens die jaren van een 'laatste getuigenis' (**14 December 2008 tot 27 Mei 2012**) te leven, en ook verder in de tijd waarin wij nu leven.

Rechtvaardig oordeel en Gods Regering

Wij hebben ons gefocust op het onderwerp 'rechtvaardig oordeel'. De conclusie was dat wij geoordeeld worden op basis van wat wij op elk gegeven tijdstip kunnen zien, weten en begrijpen. Daarom moeten wij iedere situatie onderscheiden en beoordelen in het licht van de 'huidige waarheid'.

Totdat God in 1974 openbaarde dat Pinksteren op Zondag gehouden moest worden, werden Gods mensen geoordeeld naar datgene wat God

hen tot dan toe (tot op dat tijdstip) geopenbaard had, dus voor Hij de bijkomende waarheid betreffende Pinksteren gaf. Het tijdstip waarop die bijkomende waarheid geopenbaard zou worden, lag volledig in Gods handen. En daarom waren Gods mensen verplicht om op Maandag samen te komen totdat die verandering in 1974 werd doorgevoerd; en zij werden geoordeeld aan de hand van hun reactie op en gehoorzaamheid aan wat zij tot op dat moment wisten.

Dit voorbeeld leert ons veel over hoe en waarom God met ons werkt zoals Hij doet (hierover is reeds al veel behandeld). Het leert ons ook veel over hoe Gods regering in onze levens werkt, door het leiderschap waarvan Hij besloten heeft het in handen van Zijn apostelen en profeten te leggen. God heeft ervoor gekozen om Zijn Kerk op die manier te structureren. Op deze manier schept Hij Elohim in eenieder die Gods regering en de manier waarop God waarheid aan hen openbaart door middel van de ambten die Hij ingesteld heeft, aanvaardt: '(Wij worden) gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is, en op wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Here.' (Efezen 2: 20-21)

Enkel en alleen op deze manier leidt God Zijn Kerk en geeft haar aanwijzingen. Daarom is datgene wat er gebeurd is in de meer dan 600 splintergroeperingen, die ontstonden na de Apostase in 1994 en de daaropvolgende verstrooiing van de Kerk, ook zo absurd. Er kan maar één Kerk Gods Kerk zijn, door wie Hij werkt. Per definitie kan niets anders deel van Gods regeringsstructuur uitmaken, omdat dit tegenstrijdig zou zijn aan Gods hiërarchie van eenheid en eensgezindheid in het onderwijs en het geloof van Zijn volk. Er kunnen geen mensen zijn die 'op zichzelf aangewezen zijn' en niet geleid worden door Gods enige ware ministry; omdat dit nu eenmaal de **manier** is waarop God werkt in Zijn Kerk: '*Gij nu zijt het Lichaam van Christus en ieder afzonderlijk Zijn leden. En God heeft sommigen aangesteld* (een woord gebruikt om een rangorde en een positie in de regering aan te duiden) *in de gemeente: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars,...*' (I Corinthiërs 12: 27-28)

De **identiteit** van Gods Kerk en waar Hij werkt, is een fundamentele ¹⁵ waarheid. Dit is onlosmakelijk verbonden met de eerste grote waarheid die terug ingevoerd (hersteld) werd in Gods kerk door Herbert W. Armstrong - de waarheid over Gods 'regering'. God beproeft en test Zijn Kerk om aan het licht te brengen wie deze waarheid betreffende 'regering' wel rechtvaardig en wie ze niet rechtvaardig beoordeelt. God eist dat eenieder zichzelf en 'zijn' groep of organisatie beoordeelt aan de hand van deze meest fundamentele waarheid over Zijn regering.

Het grootste bewijs van Gods ware Kerk

Tijdens het Loofhutfest van 2005 maakte God een groot onderscheid tussen Zijn Kerk en alle andere verstrooide groeperingen, die gevormd werden als gevolg van de Apostase. God deed dit door Zijn Kerk, 'the Church of God - Preparing for the Kingdom of God,' de 42ste Waarheid te openbaren. Geen enkele andere verstrooide groep gelooft deze waarheid!

De 42ste Waarheid is: 'God de Vader is Jahweh Elohim en Hij alleen heeft eeuwig bestaan. De leerstelling dat Jezus Christus altijd heeft bestaan is een overblijfsel van drie-eenheid uit het traditionele Christendom. Er is slechts één Almachtige God die eeuwig bestaan heeft.' (zie 'De 57 Waarheden van God')

De reden waarom deze waarheid in dit artikel behandeld wordt is om te verduidelijken dat deze waarheid, meer dan alle andere die na de Apostase geopenbaard werden, **bewijst** waar Gods ware Kerk is en door wie God werkt als Zijn apostel voor deze eindtijd. Door deze waarheid wordt de identiteit van Gods Kerk onomstotelijk vastgelegd! Geen enkele andere groep of organisatie uit de Apostase **gelooft** of onderwijst deze belangrijke waarheid. Pas nadat God deze machtigste waarheid tot dan toe geopenbaard had aan Zijn Kerk, begon Hij het boek '2008 – Gods Laatste getuigenis' aan mij te inspireren.

De **identiteit** en het **grootste bewijs** van Gods ware Kerk in de eindtijd tot aan de wederkomst van Jezus Christus, kan alleen ontvangen

worden door diegenen aan wie God dit geeft. Wanneer God zo'n 'huidige waarheid' eenmaal geopenbaard heeft, dan wordt eenieder aan wie dit geopenbaard wordt, individueel geoordeeld aan de hand van **hun eigen oordeel** betreffende 'waar' God werkt en hun oordeel over die specifieke waarheid. Voor diegenen die hierom de ware Kerk van God verlaten hebben en verwijderd zijn, berust hun oordeel enkel en alleen op deze waarheid. Allen die waarlijk rechtvaardig oordelen, moeten oordelen of zij deze 42ste Waarheid (21ste van de waarheden geopenbaard tijdens Laodicea) geloven. Indien iemand deze waarheid geloofd heeft en zichzelf daarna afscheid van Gods Kerk (PKG), dan verergeren zij het oordeel tegen zichzelf, omdat zij weten dat er niemand anders is die deze waarheid gelooft en onderwijst. Alleen Gods ware Kerk doet dit!

Begrijp je hoe groots en belangrijk het is dat deze grote waarheid maar door **één** verstrooide groep onderwezen en geloofd wordt?

Het is belangrijk om er nu op te wijzen dat er nog een belangrijke reden is waarom deze waarheid geopenbaard werd wanneer zij geopenbaard werd. Tegen het einde van Sardis waren er nog maar drie belangrijke waarheden overgebleven; en toen werd Herbert W. Armstrong geroepen om tijdens het Filadelfia tijdperk waarheid aan de Kerk te herstellen. Satan en de demonen hadden de wereld dusdanig misleid en verward tegen de tijd dat de Kerk op sterven na dood was, maar God begon aan een nieuw tijdperk door middel van Mr. Armstrong. De waarheid die Satan met zoveel inspanning vernietigd had werd in het Filadelfia tijdperk hersteld en nieuw leven ingeblazen.

Eén van de ergste aanvallen van Satan tegen de waarheid, was toen hij begon met de wereld te misleiden over God Zelf. Dit gebeurde in 325 na Chr. met het Concilie van Nicea waar de doctrine over de 'Drie-eenheid' ingevoerd werd. Het duurde tot dat Loofhuttenfeest in 2005 om deze valse doctrine volledig te ontkrachten, zodat zij niet langer enige invloed op Gods Kerk, the Church of God – PKG, zou hebben.

Het herstellen van deze grootse waarheid (de 21ste Waarheid) nam Satans laatste grote misleiding van Gods Kerk weg. Deze leugen had

een grote invloed op Gods Kerk, en vervormde totaal het beeld van Gods eeuwige grootsheid en het grote belang dat Christus' leven begon als mens als ons Paschalam. De timing van de openbaring van deze waarheid was belangrijk voor de gebeurtenissen die daarna plaatsvonden, omdat dit Gods Kerk bevrijdde en een snellere geestelijke groei, inzicht en groter geloof mogelijk maakte. Dit speelde een grote rol in hoe Gods Kerk in de richting van het unieke tijdperk van 'Gods laatste getuigenis' gestuwd werd.

Het is al vaak aan Gods mensen gezegd dat zij regelmatig alle waarheden die God ons gegeven heeft, terug moeten doornemen. Inderdaad, de grootste en meest diepgaande waarheid voor Gods Kerk in deze eindtijd is die 42ste Waarheid. Gods waarheden zijn onze macht en kracht. De waarheid maakt ons vrij. Door het 'woord der waarheid' worden wij verwekt. Door het 'woord der waarheid' groeien wij. EN, **door** deze ene belangrijke waarheid zouden Gods mensen het grootste vertrouwen, geloof, kracht en grootste zelfverzekerdheid ooit moeten hebben over waar Gods ware Kerk vandaag is – over **waar** God werkt en Zijn mensen leidt. Je kan **nergens** anders naartoe, waar Gods waarheid door Gods ministry van Sabbat tot Sabbat onderwezen wordt.

Gods voorbereiding voltooid

Toen God Zijn Kerk eenmaal volledig hersteld had op Pinksteren van 1998, begon Hij haar voor te bereiden op de laatste getuigenis die Hij zou vastleggen voor de 'zaak' of de 'controverse' van Sion.

De meeste waarheid die God aan de Kerk begon te geven had te maken met de Apostase en de eerste drie Zegels van Openbaring die geopend waren. Deze waarheden waren nieuw voor de Kerk, omdat zij te maken hadden met profetieën die pas vervuld waren in deze eindtijd. Maar de eerste grote waarheid die vele eeuwen nadat zij gegeven was 'hersteld' werd, was een waarheid die kort nadat zij aan de apostel Johannes geopenbaard werd verloren ging. Er was geen enkele verstrooide groep die deze waarheid begreep of onderwees, en hoewel er nu één

verstrooide groep is die sindsdien probeert om dit onderwerp te behandelen, toch zijn zij nog verre van in staat om het begrijpen. Die waarheid die 'hersteld' werd, is de 14de Waarheid (de 35ste van alle Waarheden)

Deze waarheid stelt: 'Wij begrijpen dat Jezus Christus 'voortdurend in het vlees komt' bij hen die in de Kerk van God zijn' (zie 'De 57 Waarheden van God'). Dit heeft natuurlijk te maken met Johannes 14 en andere gelijkaardige verzen in I Johannes 4 en 2 Johannes, die door de verstrooide Kerken fout geïnterpreteerd worden als een **letterlijke** komst van Jezus Christus naar aarde in het verleden of in de toekomst. Dit was de eerste grote waarheid die in the Church of God-PKG hersteld werd, die haarduidelijk onderscheidde van alle andere groepen. Tot op dat moment was dit de belangrijkste waarheid die aan PKG geopenbaard werd, die bewijst en een identificeert waar en door wie God werkte.

We hebben al behandeld wat God 7 waarheden later openbaarde in de 21ste Waarheid (42ste van alle Waarheden), wat het grootste bewijs is betreffende de ware identiteit van Zijn Kerk. Dit werd later gevolgd door nog een andere waarheid, de 50ste Waarheid, die een grote beproeving voor Gods Kerk was, omdat iedereen hierdoor individueel getest werd in hoeverre zij getrouw God zouden volgen waar Hij ook leidt. Het was deze waarheid die Gods Kerk lanceerde in de 3 ½ jaar van getuigenis aan de wereld, over de wereld. Dit bereidde de Kerk ook voor op het jaar (Gods profetische dag, voor Zijn Kerk) dat zou volgen op de 3½ jaar van Gods getuigenis waarin Hijzelf Zijn Kerk rechtvaardig zou wreken over de 'zaak' van Sion.

Bovenop alle ongelooflijke waarheden die God aan Zijn volk gaf, begon Hij in 2007 en 2008 ook grote aantallen mensen in Zijn Kerk te roepen. Er zouden nog meer mensen geroepen worden, maar tegen de tijd dat Gods laatste getuigenis zou beginnen was de Kerk voorbereid op een ongelooflijke en unieke ervaring van Gods scheppingskracht, waarmee Hij 'verandering' (metamorfose) in ons tot haar grootste hoogtepunt tot dan toe zou brengen.

God vormde en bewerkte de gebeurtenissen en de timing ervan ¹⁷ dusdanig, dat de Kerk 4 ½ jaar zou kunnen 'staan', in één van de meest buitengewone periodes die God volk ooit heeft meegemaakt.

Gods Werk

Jezus gaf een simpel antwoord aan de Joden toen zij Hem veroordeelden nadat Hij een man op de Sabbat genezen had: '*Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook.*' (Johannes 5: 17) In die tijd waren God en Jezus Christus bezig met te werken aan het vastleggen van een 'getuigenis' over Jezus Christus als het Paschalam en de Messias voor de hele mensheid. Die getuigenis werd in de Bijbel opgetekend ten behoeve van de Kerk die zou volgen, omdat Gods grote **werk** draait om de schepping van Elohim. Na 2.000 jaar en zeven verschillende tijdperken van Gods Kerk, was de Kerk klaar gemaakt voor een andere belangrijke tijd van getuigenis.

God en Christus werkten met een restant van de Kerk na de Apostase, om dit klaar te stomen voor een belangrijke oorlog in de toekomst. We begrijpen de volledige betekenis van de data en de timing die volgde op de 4 ½ jarige periode nog niet, maar God blijft meer en meer aan ons openbaren zoals Hij dit altijd gedaan heeft. Gods Kerk streeft ernaar om altijd op elk moment in de tijd te oordelen naar de 'huidige waarheid'; en als iedereen dit rechtvaardig doet, dan zal iedereen hiernaar leven – in geloof – want daarnaar worden wij geoordeeld.

De Kerk had vóór December van 1994 geen concreet beeld van de 'grote afvalligheid' (de Apostase) die over de Kerk zou komen. Maar toen dit eenmaal gebeurde moest de Kerk (de leden en de ministry) rechtvaardig oordelen wat er gebeurd was. Er waren een aantal fundamentele vraagtekens die beantwoord moesten worden. Waren wij Gods Kerk? En indien wij Gods Kerk waren, hoe kon het dan dat wij datgene wat na 17 December 1994 plaatsvond, ondergingen? Dit leidde ertoe dat velen gingen **zien** dat de organisatie (de Wereldwijde Kerk van God) niet de

Kerk was, maar dat de Kerk het geestelijke Lichaam van Christus is. Dit was nog niet volledig doorgedrongen tot iedereen in de Kerk, hoewel Herbert W. Armstrong dit meermaals benadrukt had, voordat hij in 1986 overleed.

Dus, wat gebeurde er met het geestelijke Lichaam van Christus? Het antwoord had duidelijk moeten zijn maar dat was het niet, omdat de Kerk geestelijk zo lauw en verzwakt was geworden. Naarmate God sommigen zegende om wakker gemaakt te worden uit die geestelijke loomheid en slaap, begonnen de antwoorden duidelijk (geopenbaard) te worden. Gods Kerk was verstrooid; geestelijke hongersnood greep overal om zich heen. Er had een Apostase plaatsgevonden, en de identiteit van de 'mens der wetteloosheid' die ook de 'zoon des verderfs' voor deze eindtijd was, werd duidelijk gemaakt. Maar het merendeel van het verstrooide Lichaam kon zich niet genoeg vernederen om de Apostase te erkennen, noch konden zij hun ware geestelijke toestand onder ogen zien. Want als zij dit gedaan zouden hebben, dan zouden zij erkend hebben dat zij Laodiceanen waren. Deze mensen wilden niet rechtvaardig oordelen over de ware identiteit van Gods Kerk, over de 'huidige waarheid' en over de feiten en de gebeurtenissen die hadden plaatsgevonden. Maar God onderwees Zijn mensen in Zijn overblijvende Kerk **hoe** zij zulke zaken rechtvaardig moeten oordelen, opdat Hij hun nog veel meer waarheid zou kunnen openbaren.

Nu is een tijd aangebroken dat van Gods mensen opnieuw verwacht wordt dat zij dit soort van rechtvaardig oordelen toepassen. Net zoals toen God toestond dat de Apostase in Zijn eigen Kerk zou toeslaan. Wij moeten nu oordelen op basis van de ervaringen die God aan Zijn Kerk gegeven heeft, op basis van de 'huidige waarheid' en op basis van de gebeurtenissen en de omstandigheden die reeds hebben plaatsgevonden. **Als** wij **weten** dat dit Gods Kerk is, dan kunnen wij doorgaan met 'rechtvaardig oordelen'. Als je dit **niet** weet en je **niet** diep overtuigd bent van die waarheid, dan zal je vanuit je 'eigen geloof' en visie, zoals 'jij het ziet' oordelen (precies zoals na de Apostase gebeurde). Daarom is de

fundamentele kennis die geleerd kan worden uit de 35ste, de 42ste en de 18 50ste Waarheid zo belangrijk om de ware **identiteit** van Gods ware Kerk te zien, en te weten waar en met wie God werkt in Zijn voortdurende scheppingswerk van Elohim. Het is ook belangrijk om te weten dat de 49ste Waarheid (over de openbaring van de Zeven Donders) dit overduidelijk zal maken aan Gods Kerk die verstrooid werd na de Apostase.

God geeft Waarheid en openbaart fouten

De Kerk werd gedurende 2008 beproefd en getest in de 'huidige waarheid' van God, zoals al eerder in dit artikel aan bod kwam. God gaf de Kerk die zaken die nodig waren zodat de Kerk datgene kon ervaren en vervullen tijdens die de 4½ jaar, (die eindigden op 19 Mei 2013) wat Hij voor haar voorbereid had. Dat Daniels 1.335 dagen ging over de verzegeling van de 144.000, werd geopenbaard Dat Christus op een Pinksteren zou wederkeren en niet op een Trompettenfeest werd vastgelegd. Te midden van dit alles had God ook al geopenbaard wie Zijn twee eindtijdgetuigen waren, en dat 2008 het begin zou zijn van Zijn laatste getuigenis. We wisten alleen niet wat dit allemaal betekende, maar oordeelden op basis van de 'huidige waarheid', op dat wat God in ons gevormd en gekneed had.

Herbert W. Armstrong had nog niet die verfijsdheid gekregen inzake oordeel en inzicht, en hoe wij naar de 'huidige waarheid' geoordeeld worden; maar God gebruikte Mr. Armstrongs ervaring wel om dit inzicht en die openbaring in deze eindtijd aan ons te geven. Toen Mr. Armstrong dieper inging op het belang van de 19-jarige tijdsyclus in Gods werk en de opdracht die God aan hem gegeven had, ging hij ook dieper in op een aantal belangrijke punten. Hij legde uit dat hij geen profeet was. Hij gaf ook uitleg over het boekje '1975 in de Profetieën'.

Het is nuttig om, nu we op dit punt gekomen zijn, een deel te citeren uit Mr. Armstrongs rubriek 'Persoonlijk' in het magazine 'De Wereld van Morgen' van Februari 1972 (deze artikels kunt u in het Engels raadplegen op de Kerk website, onder " Boeken van Herbert W.

Armstrong'. Er zijn een aantal uittreksels die ik in dit deel van dit artikel zal aanhalen, waar ik gaandeweg commentaar aan zal toevoegen.

“Laat mij deze vraag aan u stellen. Kent u één grote, gevestigde en erkende actieve Christelijke denominatie die openlijk heeft toegegeven dat zij fout was in haar leer, die haar fout vervolgens rechtzette en zich tot de waarheid keerde?”

In Mr. Armstrongs tijd kon deze vraag alleen maar gesteld worden in verband met het verschil tussen Gods Kerk en alle traditionele Christelijke kerken. Vandaag echter zou deze vraag toegepast moeten worden op alle verstrooide kerken van na de Apostase....maar men doet dit niet. Nochtans heeft elke waarheid die aan de Church of God-PKG geopenbaard werd, nadat de 21ste Waarheid aan Mr Armstrong geopenbaard werd, fouten in de Kerk aan het licht gebracht.

De 22ste Waarheid openbaarde dat er een Apostase geweest was. Dit ontkennen stond gelijk aan het verwerpen van Gods Kerk. We begonnen toe te geven dat wij fout geweest waren en dat wij niet onderkend hadden wat God geprofeteerd had, wat er **in** de Kerk in de eindtijd zou gebeuren. Dit leidde op zijn beurt tot vele andere waarheden die verbonden waren aan de Apostase en aan Gods Kerk, die tijdens de geprofeteerde eindtijd duidelijk zouden worden. Al deze waarheden openbaarden fouten die wij moesten rechtzetten.

De 33ste Waarheid was de eerste die een fout die al van voor de Apostase heerste, aan het licht bracht. Die waarheid ging over het feit dat er geen letterlijke fysieke plaats van bescherming is. Wij aanvaardden de duidelijke waarheid dat ‘Petra’ in de Bijbel altijd gaat over God die onze plaats van bescherming is; zoals Hij ook onze burcht, onze bevrijder, ons schild, onze vesting etc. is (zie Psalm 18). Inderdaad God is onze rots, onze Petra.

Na het Filadelfia tijdperk, verdergaand in de eindtijd na de Apostase, richtten wij onze aandacht niet op de ‘fouten’ wanneer God nieuwe waarheden aan ons openbaarde. Wij richtten onze aandacht gewoonweg op de geopenbaarde waarheid en de positieve verandering en grotere

geestelijke groei die Gods ons daardoor gaf. Effectief gaven we zodoende ¹⁹ ook onze fouten toe. We gingen zo met de veranderingen en de nieuwe waarheid om doordat wij in Gods Kerk voortdurend groeien in geestelijke volwassenheid, en omdat God ons liet **zien** dat Hij de volledige controle in handen heeft over wat wij op elk gegeven moment in de tijd kunnen gaan **zien**. De openbaring van waarheid ligt volledig in Zijn handen, en ook het **wanneer** daarvan. En wanneer Hij ons meer geeft, dan hebben wij minder fouten omdat Hij ons meer en meer naar het licht leidt, steeds verder uit het duister. Waarheid **zien** heeft niets te maken met ons talent of ons intellect, maar is volledig afhankelijk van God. In het afgelopen jaar heeft God ons geholpen om dit proces aan te gaan duiden als de ‘huidige waarheid’, want Hij is het die de waarheid voortdurend aan Zijn mensen openbaart. Aan ons is slechts de keuze om dit te accepteren en te volgen....of niet.

Laten we nu verder gaan met uittreksels uit die rubriek ‘Persoonlijk’ van Mr. Armstrong: “Maar zijn zij **allemaal** perfect en correct in hun onderwijs? En indien dit zo zou zijn, waarom zijn er dan geen twee groepen die het op alle punten van doctrine **eens zijn**? De **redenen** is dat zij allemaal **wel degelijk** fouten in hun leer hebben, maar zij zijn bang om dit toe te geven omdat zij vrezen dat zij dan leden zullen verliezen.”

“Zodoende hebben zij de mensen dusdanig opgevoed dat als er in een leider, of een kerk, of een werk van God gelijk welke fout gevonden kan worden, zij niet vertrouwd kunnen worden. Een fout toegeven of rechtzetten staat gelijk aan gebrandmerkt worden als valse profetie!”

Die kritische kijk is vandaag de dag nog groter voor Gods Kerk, omdat God mij opgedragen heeft om te verkondigen dat ik voor Zijn Kerk in deze eindtijd zowel Zijn profeet als Zijn apostel ben. Als profeet heeft God mij veel te verkondigen gegeven over wat er te gebeuren staat in de Donders en in de Trompetten die leiden tot aan de wederkomst van Jezus Christus. Als apostel heb ik gewerkt met alles wat God tot op elk gegeven moment in de tijd geopenbaard had, en ik heb de Kerk zodoende binnen die parameters van ‘oordeel’ onderwezen.

Aan het begin van de 1.335 dagen verwachtten wij dat er grote 'fysieke' verdrukking over de wereld zou beginnen te komen. De Donders namen in kracht toe, en het wereldtoneel stond klaar voor de financiële ineenstorting van de Verenigde Staten en de wereldeconomie. Maar Gods tijd daarvoor was nog niet gekomen. De Kerk was fout in haar overtuiging dat de 3½ jaar over fysieke verwoesting ging. Die (verwoesting) zal nog komen, maar in een ander tijds kader dan wij voorheen geloofd hebben.

27 Mei 2012 was niet de datum van de wederkomst van Christus, en ook 19 Mei 2013 niet. Deze datums zijn profetisch van groot belang, en gedurende deze periodes vonden er ook grote gebeurtenissen plaats, maar niet de letterlijke wederkomst van Christus. Zoveel is duidelijk. Dus net zoals we na de Apostase deden, proberen we nu ook te oordelen wat wij doorstaan hebben onder de 'huidige waarheid', en terwijl wij dit doen zal God ons meer en meer openbaren, zoals Hij voordien ook altijd gedaan heeft. Want Hij gebruikt dit procedé op krachtige wijze, om ons dieper te overtuigen van de waarheid die Hij aan ons openbaart **wanneer** Hij dit verkiest te doen.

Wij **weten** wie wij zijn - wij zijn Gods Kerk en de waarheden die God geopenbaard heeft, getuigen van die waarheid. Geen enkele andere groep of organisatie onderwijst en **gelooft** alle 57 Waarheden.

Dus ja, wij hebben ook fouten gemaakt. Ik heb fouten gemaakt. Maar God leidt ons tot grotere waarheid en geestelijke volwassenheid. God heeft niet alleen toegestaan dat er fouten waren in Zijn Kerk doorheen de tijd, maar Hij heeft dit zo ontworpen en gepland. Een dergelijke verklaring zou waarschijnlijk de meeste mensen die niet in onze gemeenschap zijn verwarren en verbijsteren, maar de les van Pinksteren 1974 zou een eerlijke en rechtvaardige afspiegeling moeten zijn over Gods macht om Zijn eigen Kerk te leiden.

We zullen verdergaan met fragmenten uit de rubriek 'Persoonlijk' van Meneer Armstrong: 'Je kunt je afvragen of ik het gevoel heb dat wij in dit Werk veel fouten hebben en de mensen misleiden. Nee, dat

is niet zo! Er zijn niet veel fouten die wij hebben moeten rechtzetten.²⁰ Maar elke keer dat wij fouten rechtgezet hebben, hebben we één fout minder gehad. Als we nu nog van eventuele fouten wisten, dan zouden we ze veranderen! Indien en wanneer we er een vinden in de toekomst zullen we die corrigeren! Degene die dat principe volgt is het meest vrij van fouten!'

Dit is wat inderdaad wat later gedaan werd in 1974 met de openbaring dat Pinksteren op een Zondag en niet op een Maandag gevierd moet worden.

'Een dergelijke fout toegeven is een van de meest betrouwbare bewijzen om de mensen door wie de levende Christus werkt en wie Hij gebruikt te identificeren!'

God heeft ons voorbereid

Door alle ervaringen en de openbaring van de waarheid die God Zijn overblijfsel Kerk gegeven had en de inspiratie voor twee belangrijke boeken die geschreven werden, was de kleine kern van deze overblijfsel groep door God voorbereid om de laatste voorbereiding op wat gaat volgen, in te gaan. De jaren 2007 en het grootste deel van 2008 waren de jaren van deze laatste voorbereiding door testen en beproevingen; en dit veroorzaakte ook een versnelde groei.

Dan kwamen we aan bij de datum, waarvan wij dachten dat we volledig begrepen dat dit te maken had met de 'laatste countdown' tot Christus' wederkomst. Dat was het Trompettenfeest van 30 September 2008. Inderdaad, de aftelling van de 1.335 dagen begon toen, maar wij bevatten niet waar het toe zou leiden. Hoewel ik het boek '2008 – Gods Laatste Getuigenis' geschreven had, toch begreep ik de omvang of het belang van die getuigenis niet.

In het begin, vanwege ons geloof over de 3 ½ jaar van verdrukking, waren er 'verwachtingen' die erg in onze gedachten ingebakken waren, die zouden veranderen over wat er met de wereld zou gebeuren en wanneer. Naarmate we verder en verder in die periode van 3 ½ jaar

vorderden was het duidelijk dat de 2de Trompet nog niet weerklonken had. God begon te openbaren dat de ervaring tijdens deze periode om een 'getuigenis' draaide en niet om eindtijd verdrukking. Ons inzicht in deze is blijven groeien, en groeit zelfs nu nog.

God had ons voorbereid op de ervaring van deze periode. En waar ging het allemaal om? Waar waren wij op voorbereid?

Wij hebben deze periode van 3½ jaar soms nogal losjes gebruikt, en soms de periode van de 1.335 en 1.290 dagen beschouwd als behorende tot die 3½ jaar. Het is allemaal een kwestie van interpretatie, zolang wij de context maar begrijpen. De realiteit is dat deze periodes volledig met elkaar verbonden zijn. De letterlijke periode van 3 ½ jaar die begon toen de twee getuigen een groot deel van hun rol begonnen te vervullen, werd voorafgegaan door deze twee periodes. Deze twee belangrijke gebeurtenissen zouden de Kerk in een nieuw en belangrijk tijdperk van de vervulling van Gods plan en doel binnen leiden, nog voordat alle Trompetten zouden klinken en Zijn Zoon zou terugkeren om Gods Koninkrijk, dat over deze wereld zal regeren, te vestigen.

De 4½ jaar begrijpen

Het is benadrukt dat zo vaak in het leven, zelfs in het leven van diegenen die in Gods Kerk geroepen zijn, mensen de neiging hebben hun leven als routineus en gewoon te zien. Wij zouden moeten begrijpen dat een 'roeping' van God verre van gewoon is en het mag nooit als dusdanig gezien worden. Dat zou betekenen dat wij de ontzagwekkendheid van een dergelijke gebeurtenis niet begrijpen en dat wij niet zo dankbaar zijn voor de zegeningen die wij gekregen hebben als wij zouden moeten zijn. Wij moeten deze roeping **zien** voor wat zij waarlijk is.

Maar veel meer nog dan het zien van deze ongelooflijke roeping, die ons gegeven is, moeten wij heel goed begrijpen wat wij meegemaakt hebben in die uitzonderlijke periode van 4 ½ jaar, die eindigde op 19 Mei 2013. God heeft lang gewerkt om dat wat Hij gepland en voorbereid had voor een zeer speciaal doel, te vervullen in deze meest unieke

tijd in de gehele 6.000 jarige geschiedenis van de mensheid. Wij zijn ²¹ zo gezegend dat wij geroepen zijn om als eerste hieraan deel te mogen nemen.

Alles wat wij als Kerk meegemaakt hebben is begonnen met datgene wat God zo lang geleden gepland en voorzien had, waarvan hij een slechts een basisbegrip aan Daniel openbaarde.

1.335 dagen

Zoals eerder vermeld, heeft God mij op Vrijdagavond, de 1ste Februari 2008, geopenbaard dat de 1.335 dagen van Daniel **over de verzegeling van de 144.000 gaat**. Maar God openbaarde niet wat er meer specifiek in deze tijdspanne zou gebeuren met betrekking tot de 144.000.

Toen wij eenmaal Gods correctie over het feit dat de wederkomst van Christus niet op een Trompettenfeest maar wel op een Pinksteren zou zijn ontvingen, wisten wij dat het Trompettenfeest van 2008 het begin van deze 1.335 dagen was. De aftelling was begonnen, en die begon op die dag de 30ste September 2008.

(**Tussenvoegsel uit November 2017:** Sinds het laatste Loofhuttenfeest heeft God geopenbaard dat de verzegeling van de 144.000 niet tijdens deze 1.335 dagen plaatsvond, maar dat deze profetische periode waar Daniel gewag van maakt 'slechts **te maken heeft met de verzegeling** van de 144.000'. God heeft op dit laatste Feest klaar en duidelijk gemaakt dat deze profetische periode ging over een '**laatste fase**' van tijd waarin God zou bepalen wie er zich onder de laatsten zouden bevinden die 'gekozen' zouden worden om verzegeld te worden in de 144.000.)

De verzen in Daniel die deze periode bespreken, waren nooit bedoeld om door iedereen uitgelegd te kunnen worden na ze gelezen of bestudeerd te hebben. De betekenis werd volledig verborgen en afgesloten, tot God het begon te openbaren. En zelfs toen God de betekenis begon te openbaren, openbaarde Hij niet alles. Als Hij alles vanaf het begin geopenbaard zou hebben, zou dit Zijn doel dat Hij in de Kerk en de geestelijke wereld aan het uitwerken was teniet gedaan

hebben. Gods precieze exacte manier en timing van de openbaring van deze verzen, was strategisch en werd door Hem gebruikt om Zijn plan en wat er moet gebeuren in Zijn Kerk te vervullen. Dit zou tegelijkertijd ook een voorbereiding zijn op het jaar van vergelding, dat zou volgen.

Terwijl we deze verzen in Daniel bestuderen samen met alles wat daarna nog behandeld werd, is het belangrijk te onthouden dat God niet alleen voorbereidingen treft om Zijn Koninkrijk, dat op deze aarde zal regeren, in te luiden, maar dat Hij ook een einde gaat maken aan de heerschappij van Satan en de demonenwereld in hun koninkrijk. God werkt niet alleen aan de schepping van Elohim en het zenden Zijn Zoon als de Messias voor de hele mensheid te, maar Hij gaat ook een **gerechtvaardigd** einde maken aan Satans heerschappij in het geestenrijk.

Deze eindtijdgebeurtenissen meemaken is iets uitzonderlijks, omdat dit de tijd is van de vervulling van zoveel profetieën. Deze profetieën, die God gegeven heeft over het eind van het tijdperk van menselijk zelfbestuur, het einde van Satans heerschappij en de overgang naar een nieuw tijdperk, van Gods heerschappij op aarde, openbaren Gods planning en ontwerp van in den beginne om Elohim tot stand te brengen. Wanneer we de omvang **daarvan** beginnen te begrijpen en begrijpen dat **wij** de belangrijkste deelnemers in die overgang zijn, dan is dat inderdaad zeer verootmoedigend, ontnuchterend en gewoonweg geweldig!

‘En van de tijd af dat het dagelijks offer zal (**dit zou correcter weergegeven kunnen worden als ‘zal beginnen)** weggenomen te worden, en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn (voltooid zal zijn) zullen zijn duizend tweehonderd en negentig dagen; welzalig hij, die verwacht en raakt tot duizend driehonderd vijf en dertig dagen.’ (Daniel 12: 11-12)

Zoals deze verzen vertaald zijn in het Nederlands, zijn ze nog onduidelijker dan ze in het Hebreeuws zijn, maar vergeet niet dat het niet de bedoeling was dat dit in gelijk welke taal begrepen zou worden. God zei namelijk tegen Daniel: ‘Ga heen’ en dat deze profetieën ‘verborgen’ en ‘verzegeld’ zouden blijven tot het einde. Zoals ik in die preek, gegeven in Februari 2008, gezegd heb: ‘Dit wordt gegeven door een profetische

openbaring en op geen enkele andere manier.’ Dat verwees naar wat God ²² juist geopenbaard had, dat de 1.335 dagen over de verzegeling van de 144.000 gaan. Alles wat uit deze verzen voortkomt moeten profetisch geopenbaard worden, en God doet dat op ‘progressieve wijze’. Hij heeft ons laten zien dat Hij dat in de voorbije 6.000 jaar zo, op die manier, gedaan heeft. In Februari 2008 heb ik meer **geconcludeerd** dan ik had mogen doen., omdat ik me niet realiseerde dat God **later nog veel meer zou openbaren** over deze verzen.

Sinds Februari 2008 toen God voor het eerst begon te openbaren dat de 1.335 dagen van Daniel over de verzegeling van de 144.000 gaat, heeft voortdurend op progressieve wijze meer details over dit alles aan ons geopenbaard. Dit is allemaal echt heel diepgaand en opwindend, omdat dit alles de weg opende langs waar God nog meer aan ons zou openbaren...en dat heeft alles te maken met wat wij gedurende die 4 ½ jaar doorgemaakt hebben. Al deze zaken konden niet uitgebreider geopenbaard beginnen worden tot aan de tijd van het schrijven van dit artikel, omdat Satan niet mocht weten wat God in vervulling ging brengen. En wij mochten het ook niet weten, omdat dit in ons een ‘werk van geloof’ zou voltrekken wat ons zou louteren en tot volwassenheid brengen, en omdat dit de Kerk zou reinigen.

Het Trompettenfeest van 2008 was de dag dat de **laatste fase** begon waarin God **zou kiezen wie er verzegeld zouden worden** om tot het volledige getal van de 144.000 te behoren.

Dit **laatste** proces van het **uitkiezen van diegenen** die nog **verzegeld moesten worden** om het getal van de 144.000 compleet te maken, begon op het Trompettenfeest van 2008, maar werd pas voltooid op Pinksteren van 2012. Het is duidelijk dat tegen het Trompettenfeest van 2008 bijna iedereen verzegeld was, maar in de 1.335 dagen die daarop volgden (inclusief de allerlaatste dag daarvan) werden er **nog een klein aantal gekozen die nog verzegeld moesten worden**. Gedurende die periode die tot in de periode van de ‘laatste getuigenis duurde, zouden sommigen dus nog beproefd en getest worden om zodoende te bepalen

wie de laatste mensen zouden zijn die nog **gekozen/verkozen** – toegevoegd – zouden worden aan die specifieke telling van diegenen die met Christus zouden regeren.

Daniel 12: 11-12

Deze verzen in Daniel 12 zijn inderdaad ‘onduidelijk’ tot God Zijn geest geeft aan diegenen aan wie Hij verkiest de waarheid daarover in te geven. Voor er meer gegeven wordt, over wat God nu **blijft** openbaren over wat dit allemaal betekent, denk ik dat het belangrijk is om met jullie mijn opwinding en dankbaarheid te delen over wat ik nu ervaar terwijl ik dit artikel schrijf en nog meer wat deze verzen betreft. Dit heb ik niet meer op dit niveau meegemaakt sinds ik ‘2008 – Gods Laatste Getuigenis’ schreef en God openbaarde wat er geschreven moest worden **terwijl** ik aan het schrijven was. Hetzelfde gebeurt nu, op dezelfde manier als toen, toen dacht ik dat ik wist wat er geschreven moest worden, maar God leidde mij tot iets dat ik niet wist en niet geweten had over wat **Hij** geschreven wilde hebben. Het is niet makkelijk om dit uit te leggen, maar het is spannend en inspirerend als de geest plotseling dingen van God, die voordien niet bekend waren, **te zien** krijgt.

Het vers ‘En van de tijd af dat het dagelijks offer zal weggenomen worden’ gaat over de vervulling van hoe het ware offer van ons Pascha (door bekering en vergeving van de zonden) dagelijks in ons leven werkt. ‘In wie wij de verlossing hebben door zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden’ (Colossenzen 2: 14) Voor diegenen die op een bepaald moment verzegeld werden (**en verkozen werden om verzegeld te worden**) als één van de 144.000, was het werk van het offer van Jezus Christus, Zijn werk in hen, volbracht. Hoe? Als iemand zich bekeert van zijn zonden en vergeven kan worden door het bloed van het Pascha offer, dan zullen God en Christus in deze persoon blijven **werken** om deze persoon te veranderen. Eens dit complete transformatie- of veranderingsproces afgerond was, konden zij verzegeld worden. (**zelfs verkozen worden om verzegeld te worden, wat enkelingen de enkelingen die**

nog overbleven betreft) en dan had het werk van het dagelijks offer zijn ²³ doel in hun leven vervuld en was in die persoon zijn karakter en overtuiging ‘gefixeerd’ klaar gemaakt om tot Elohim verandert te worden. Het feit dat dit weggenomen wordt als een ‘proces van redding’ staat onwrikbaar vast, het is vervuld, want zij zijn namelijk verzegeld. (**dit geldt ook voor de allerlaatsten die verkozen zijn om verzegeld te worden**) Dit betekent niet dat zo iemand niet meer zondigt, dan zal wel gebeuren, maar hun verzegeling staat vast en zij bevinden zich in de fase van geestelijke volwassenheid, en zij zullen zich altijd bekeren en zij zullen altijd vergeven worden.

Het begin van vers 11 gaat over de 144.000, zij die verzegeld zijn **en zij die verkozen werden om verzegeld te worden** gedurende de 1.335 dagen. God maakt duidelijk dat dit als eerste van belang is, net zoals het eerst wordt beschreven in deze laatste verzen van Daniel, over de laatste gebeurtenissen die vervuld moeten worden in de eindtijd, zodat alles ‘voleindigd’ kan worden - vervuld zodat het Millennium ingeluid kan. Dit moest vervuld worden om Gods regering, die gedurende die periode onder Christus zal regeren te voltooien. De volledige verzegeling **en verkiezing van diegenen die nog verzegeld zouden worden**, werd vervuld tegen Pinksteren, 27 Mei 2012. Hiermee werd een proces voltooid wat Gods grootste scheppingsmacht openbaart. Die ligt in de schepping van Elohim - de eerste grote fase die geopenbaard wordt in de eerstelingen. Het was een schepping die 6.000 jaar geduurd heeft. Dit is echt geweldig!

1.290 dagen

Zoals we reeds eerder besproken betreffende de telling die in deze verzen van Daniel beschreven staan, de 1.355 dagen worden gevolgd door een tweede telling van 1.290 dagen, en beide die periodes eindigen op hetzelfde tijdstip, namelijk 27 Mei 2012. Dit markeerde het begin van opening van het laatste Zegel - het Zevende Zegel van Openbaring. Het is interessant dat deze periode ook rechtstreeks verbonden wordt met de laatste 1.260 dagen van getuigenis, door een profetische periode

van 'stilte' in de hemel. Dit is een interessant woord in het Grieks, want daarin betekent zo iest als het geluid 'sissen', zoals wanneer je probeert om iedereen stil te laten zijn zodat zij naar iets speciaals kunnen luisteren wat op het punt staat gegeven te worden.

God **heeft** geopenbaard dat deze 1.290 dagen over Satan en de demonenwereld gingen. Toen deze periode begon was nog niet aan het engelenrijk geopenbaard waar deze periode over ging, maar God gaf hen toch een 'gevoel van weten' dat deze periode van stilte een ongelofelijk belangrijk moment in de tijd was, die zou leiden tot de uiteindelijke tijd van een laatste getuigenis in de 'telling van de 1.260 dagen' die 30 dagen later zou beginnen.

De tijd van de laatste getuigenis ging over een 'getuigenis' die vastgelegd zou worden, die een kwestie is van Gods rechtvaardige oordeel over deze wereld. Deze 3 ½ jarige periode ging over de laatste getuigenis van hoe deze wereld in de afgelopen 6.000 jaar geweest is, waarin God en Zijn wegen constant door de mensheid verworpen zijn. De Kerk en diegenen die speciaal door God deze wereld in gestuurd zijn, zijn altijd gehaat, verworpen en vervolgd. In een wereld van moderne technologie werd die getuigenis een krachtige en definitief vastgelegd.

Zodra deze laatste getuigenis vastgelegd was ontving de wereld haar definitieve oordeel, en God zal dat oordeel over de wereld uitvoeren wanneer de fysieke manifestatie van alle 7 Trompetten geopenbaard (**en dan voltooid**) zal worden in de laatste profetische 'Dag des Heren' (**waarvan God nu heeft geopenbaard dat dit een laatste periode van 50 dagen is, die eindigt wanneer Christus en de 144.000 aangesteld zijn in het Koninkrijk van God op aarde**)

Maar voordat deze fysieke manifestatie van dit laatste oordeel kon beginnen, was er nog een ander groot oordeel dat vastgelegd moest worden, als resultaat van Gods laatste getuigenis door Zijn twee getuigen en de Kerk, met betrekking tot Satan en de demonenwereld. Niet alleen moet voor het Millennium kan beginnen het menselijk zelfbestuur rechtvaardig tot een einde worden gebracht, ook aan Satans heerschappij

moet een einde gemaakt. Tijdens die laatste 3 ½ jaar durende getuigenis legde God Zijn laatste getuigenis tegen maar ook Zijn rechtvaardig oordeel tegen Satan en de demonen vast, en dat oordeel zal uitgevoerd worden bij de wederkomst van Jezus Christus als Koning der koningen.

God begon met de openbaring van de betekenis van de 1.335 dagen, waarin het werk voltooid werd om het getal van de 144.000 te vervolledigen; de 144.000 die in Gods regering zullen zetelen, die gevestigd wordt bij de wederkomst van Christus. De 1.260 dagen was een tijd van getuigenis, om een eind te maken aan menselijk zelfbestuur. Maar de 1.290 dagen gaan over een aftelling die resulteert in Satans laatste oordeel, waarbij aan zijn heerschappij een einde gemaakt wordt, op hetzelfde moment dat er ook een einde gesteld zal worden aan het menselijke zelfbestuur wanneer Gods regering gevestigd wordt.

Ik ga nu terug naar die preek van 2 Februari 2008. Ik moet nog iets aanhalen uit die preek. Het gaat over die verzen in Daniel 12, maar deze keer betreffende de 1.290 dagen: 'Er zijn 45 dagen (vanaf het begin van de 1.335 dagen) vóór het werk van de gruwel der verwoesting zal worden beëindigd.'

Het was duidelijk dat de 1.290 dagen over de gruwel der verwoesting ging. Begin 2008 waren er nog velen onder ons die Zoals zovelen van ons die de Apostase in 1994 hadden meegemaakt, en wij wisten dat dit ging over de gruwel die de Kerk verwoest had. Jezus had ons verteld wat de opdracht van Herbert W. Armstrong was (meneer Armstrong wist dit over zichzelf en de Kerk), die staat beschreven in Mattheus 24:14 over het evangelie (het goede nieuws) '...zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken.' En als dat bereikt zou zijn, legde Christus uit, dan zou de eindtijd komen en zouden wij de gruwel der verwoesting in de heilige plaats (de Kerk) zien staan.

Ons inzicht in die waarheid op dat moment (Februari 2008 en zelfs tot nu) was Waarheid 25: 'De gruwel der verwoesting gaat over wat Joseph Tkach in de Kerk deed.' De tijd is nu gekomen dat er meer inzicht hieromtrent gegeven wordt.

De gruwel der verwoesting

De gruwel der verwoesting gaat inderdaad over wat Joseph Tkach sr. in de Kerk gedaan heeft. 'Gruwel' in het Grieks is iets dat 'verfoeid of verafschuwd' wordt, en dit vooral als het over afgoderij gaat. Toen hij zijn beruchte preek van 17 December 1994 gaf, werd Joseph Tkach de geprofeteerde 'mens der wetteloosheid' en 'de zoon des verderfs' uit 2 Thessalonicenzen 2. Door deze verfoeilijke en afschuwelijke daad keerde hij zich tegen God en Christus en probeerde Hij de meest fundamentele doctrines van Gods Kerk te **vernietigen** en trachtte deze te vervangen door de valse doctrines van het 'traditionele christendom.' Op de dag dat die preek gegeven werd, opende Jezus Christus het 1ste Zegel van Openbaring. Dit begon met Satans poging om Gods Kerk te vernietigen.

Verwoesting kwam over Gods Kerk, die geestelijk zwak en lauw was geworden. Maar Gods Kerk werd niet vernietigd. Een overblijfsel werd al snel tot bekering gebracht en terug opgericht. God liet toe dat deze Apostase of afvalligheid in Zijn Kerk plaatsvond, omdat dit namelijk paste in Zijn doel om nog een aantal van de grootste en belangrijkste lessen te onderwijzen, betreffende Zijn doel met de schepping van Elohim en de manier waarop Hij dit doet.

Joseph Tkach's daden waren een gruwel voor God en Zijn Kerk. Dit **bracht** een verschrikkelijke verwoesting over de Kerk, maar degene die er achter zat is de Tegenstander van God, de ware Vernietiger en Verwoester, de leraar van gruwelen - Satan. Paulus werd geïnspireerd om over deze 'mens der wetteloosheid' te schrijven: 'wiens komst is naar de werking des Satans, met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen' (2 Thessalonicenzen 2:9) Christus waarschuwde over een 'Gruwel der verwoesting' waar de profeet Daniel van sprak, die zou 'staan in de heilige plaats' in de eindtijd. Dit gaat over Satan, die in het midden van Gods eigen Kerk zou staan zodra Joseph Tkach die preek gaf, die er snel toe leidde dat 1/3 van de Kerk deze weerszinwekkende preek **accepteerde** en **aannam**. Een ander derde gaf gewoon elke vorm van 'religie' totaal op.

Het was een gruwel, die verwoesting en vernieling aanrichtte in ²⁵ Gods Kerk, maar Satan is de vader aller gruwelen is., en 'zijn weg' is een weg van verwoesting en vernietiging. Daniels profetie over de 1.290 dagen gaat over Satan en hoe God **rechtvaardig** het laatste oordeel tegen Satan voltooide gedurende deze periode van Gods laatste getuigenis.

Er is nog zoveel meer dat God ons zal geven over wat Hij in de laatste hoofdstukken van Daniel heeft laten optekenen. Deze hoofdstukken gaan over de manier waarop en het proces waardoor God een tijd van rechtvaardige regering door Zijn Zoon op aarde zal inluiden. Op datzelfde tijdstip zal God een einde maken aan Satans heerschappij. God begint ons nu een beknopt overzicht te geven van wat deze woorden in Daniel inhouden. Later zal Hij het complete plaatje openbaren, dan zal Hij ons de rest van de puzzelstukjes geven.

Ik heb me in de afgelopen jaren vaak afgevraagd (als ik over de eindtijdgebeurtenissen die in Daniel beschreven staan nadacht) waarom God ons niet meer openbaart over zaken zoals 'de koning van het Zuiden en de koning van het Noorden'. Er zijn allerlei verschillende interpretaties over zulke zaken geweest; mensen hebben getracht dit af te stemmen op hun ideeën over Europa, het Midden-Oosten, de Verenigde Staten, evenals Rusland en China en alle mogelijke scenario's daaromtrent. Maar deze profetieën hebben een ander doel en betekenis. Een groot deel van hoofdstuk 9 in Daniel gaat over God die de Messias aanstelt, die aan het hoofd van Gods nieuwe regering zal staan, van zodra Hij een einde maakt aan Satans heerschappij over deze aarde. De rode draad door deze verzen gaat over (geestelijke) oorlogen die culminereren in het einde van Satans heerschappij, en de oprichting van het Koninkrijk van God dat over de aarde zal regeren.

Vanaf het begin van het boek Daniel tot de droom die hij aan Nebukadnezar uitlegde, gaat dit Boek verder tot in de tijd van het einde (het einde van menselijk zelfbestuur onder algemene heerschappij van Satan) wanneer er een grote regeringsovergang op deze aarde zal plaatsvinden. 'Toen werden tegelijkertijd het ijzer, het leem, het koper, het zilver en het

goud verbrijzeld, en zij werden gelijk kaf op een dorsvloer in de zomer, en de wind voerde ze mee, zodat er geen spoor meer van te vinden was; maar de steen die het beeld (hard) getroffen had, werd tot een grote berg, die de gehele aarde vulde' (Daniel 2: 35)

'Maar in de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan: het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid' (Daniel 2: 44)

Satans oordeel ligt vast

Satans heerschappij 'is ten einde gebracht.' Wat Gods oordeel betreft is dit werkelijk voorbij! Wij bevinden ons nu in de **definitieve overgangsperiode** waarin die heerschappij wordt beëindigd en Gods regering wordt opgericht. Het enige wat nog moet plaatsvinden is de vernedering van de mensheid, als de Trompetten van Openbaring vervuld worden. Het enige wat nu nog overblijft is de 'fysieke manifestatie' van deze regeringswissel op aarde.

Datgene wat in de laatste hoofdstukken van Daniel opgetekend staat is ongelooflijk en is verborgen, gesloten en verzegeld geweest, sinds Daniel dit neergeschreven heeft. Deze hoofdstukken bevatten de meest ontzagwekkende, verbazingwekkende en opwindende openbaring van de profetieën. Het is niet lang geleden dat God ons duidelijker inzicht en begrip gaf over de Zeventig Weken Profetie over Christus in Daniel 9. Het laatste vers, in de context van de overgang van de ene regering naar de andere op aarde, is werkelijk onthullend, maar in de meeste Bijbelvertalingen komt dat niet goed tot zijn recht. Ik zal dit vers daarom uit een andere vertaling aanhalen:

'Hij zal het verbond met velen voor een week versterken en in het midden van de week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en op de kantelen (hoogste bolwerken in oorlog) zullen de afgoden van de Verwoester met de (zijn) afschuwelijke legers staan, tot de voleinding

(voltooiing, vervulling, einde) en waartoe vast besloten is, zal uitgestort ²⁶ worden over de Verwoester (Daniel 9: 27)

Satan is de grote Verwoester, die datgene dat God geschapen heeft tracht te verwoesten. Hij wil alles in een ruïneren en verwarring zaaien en vernietiging brengen. Een deel van het Hebreeuwse woord dat gebruikt wordt om deze laatste periode van Satans oordeel, van zijn 'wegen' en een gruwel van 'verwoesting' te beschrijven, betekent zoets als 'van geen' betekenis, of 'onbetekenend.' Dit Hebreeuwse woord staat er om bekend dat het in schrill contrast staat met een woord dat Gods scheppende kracht van 'iets' beschrijft, wat betekent de schepping van 'iets uit het niets.' Terwijl in tegenstelling daarmee Satans 'wegen' en het enige resultaat van 'zijn macht' alleen maar resulteren in 'iets tot niets te brengen'.

Gedurende de periode van 1.260 dagen getuigenis heeft God een laatste getuigenis gegeven die een definitief en **rechtvaardig** oordeel over de mensheid heeft vastgelegd. God wist wat de mens zou doen met de technologie en wetenschappelijke vooruitgang die Hij de mens zou geven. God wist wat Efraïm en Manasse zouden doen met hun erfenis van de belofte dat zij de grootste rijkdommen van de aarde zouden bezitten in het einde der tijden. God heeft dergelijke gebeurtenissen geprofeteerd, maar de tijd voor het laatste rechtvaardige oordeel zou pas aan het eind van de 6.000 jaar komen, tijdens een specifieke periode van 1.260 dagen. Die periode is zelfs onderverdeeld in verschillende fasen van oordeel gebaseerd op '**barmhartig oordeel**' gedurende 280, vandaar onze vroegere kennis over 'tijd, tijden en een halve tijd.' In deze uiteindelijke periode van 1.260 dagen schakelde God Zijn twee getuigen (en de Kerk die hierin meeleeft) actief in om de ware geestelijke houding en de daaruit voorkomende (re)acties aan het licht te brengen, die een getuigenis zijn tegen de mensheid en tegen Satan en zijn demonenrijk.

God inspireerde mij dat Zijn twee getuigen en de Kerk moesten weten dat dit laatste proces op 14 December 2008 begon en zou

eindigen op Pinksteren op 27 Mei 2012. Ik vatte dit in mijn functie als apostel op als dat dit alleen maar kon betekenen (vanwege de huidige waarheid die we op dat moment hadden) dat Jezus Christus terug zou keren op die Pinksterdag in 2012. Ik had het mis. Mijn conclusie was helemaal fout! God had meer gegeven (geopenbaard) kunnen hebben op gelijk welk moment, maar wij alleen maar datgene weten wat Hij ons gegeven heeft. God wist wat ik en Zijn Kerk zouden doen met die kennis die we 'tot op dat moment' hadden. Wij wisten dat de taak van de getuigen zou beginnen en dat de aftelling van de 1.335 en de 1.290 dagen begonnen was. Wij wisten dat Christus zou terugkeren op een Pinksteren. Dit was zelfs op nog meer 'huidige waarheid' gebaseerd, maar de toon was gezet .

Gods Kerk wist niets over de twee periodes van 'de Dag des Heren,' die ook vervuld moesten worden voor Christus' wederkomst. Maar God liet ons iets meemaken (dat zo ontworpen en bedoeld was) wat nog niemand tevoren had meegemaakt, en de meesten van Gods mensen leefden dit naar geest en naar waarheid met een absoluut **levend geloof**. Dit hele proces van de volledige 4 ½ jaar heeft een versnelde geestelijke groei en ontwikkeling teweeggebracht, die Gods Kerk nooit eerder meegemaakt (ervaren heeft).

Door alles wat geschreven is en onze volle verwachting in de gegeven datum van Christus' wederkomst, heeft deze periode van laatste getuigenis van 1.260 dagen, de ware reactie van de mensheid en Satan ten opzichte van Gods volk - ten opzichte van God - nog versterkt. Het oordeel over tegen hen werd snel en rechtvaardig door God geveld. In de wereld van de mens en in Satans wereld heeft deze periode van 1.260 dagen geleid tot een versnelde reactie van haat en spot ten opzichte van Gods volk (en God), en dat heeft een duidelijke getuigenis tegen Satan en de mensheid vastgelegd en ook het oordeel dat zou volgen. Voor de Kerk echter heeft dit in zeer korte tijd geleid tot een versnelde geestelijke verandering, geestelijke groei en een zeer 'volwassen' geloof.

Hoewel God op dit moment heel veel openbaart, zal je (niemand van ²⁷ u) niet in staat zijn dit volledig te begrijpen na één (of zelfs een paar) keer dit artikel te lezen. Als je, ook al is het pas binnen een paar weken, dit artikel nog eens leest zal je meer kunnen **zien**. Het belang en de omvang van alles wat Gods Kerk meemaakte en waar zij getuige van is geweest tijdens die 1.260 dagen van de 'laatste getuigenis', is zoveel groter dan wat God ons initieel openbaarde, enige tijd nadat we die **laatste** periode al lang waren binnengetreten. God had ons gegeven dat de getuigenis van 3 ½ jaar een laatste periode was waarin God Zijn eindoordeel over de mensheid zou **vastleggen**. Wij begrepen dat dit oordeel uitgevoerd zou worden door de vervulling van de Trompetten van Openbaring.

God heeft vlak voor het Pinksterfeest 2013 geopenbaard dat Hij deze tijd van 3 ½ jaar gebruikt heeft om Zijn Kerk te beproeven en te testen. Tegelijkertijd werkte Hij (in Zijn schepping van Elohim), aan het versnellen van het proces onze transformatie door het vormen van een volwassen geloof, goddelijk karakter, overtuiging, besluitvaardigheid en geestelijke kracht in ons (**en dit werk was vooral gericht op uitkiezen en vervolgens verzegelen van de laatsten die tot de 144.000 zouden behoren**). Er zijn geen woorden voor om te beschrijven hoe uitzonderlijk bijzonder deze ervaring die wij geleefd hebben geweest is, binnen alles wat de mensheid de voorbije 6.000 jaar meegemaakt heeft!

God openbaart nu aan ons en aan het geestenrijk hoe de getuigenis van 3 ½ jaar ook over de **vastlegging** van Zijn laatste rechtvaardig oordeel tegen Satan en de demonen gaat, gebaseerd op hun eigen daden (werken) tijdens deze periode. Zijn werden definitief geoordeeld, en de uitvoering van dat oordeel is reeds begonnen. Het begon op de 1ste dag van de Dag des Heren. Hun macht om een betekenisvolle gruwel in Gods Kerk te veroorzaken (in te fluisteren) is weggenomen. De volgende fase van dat vonnis dat aan hen voltrokken zal worden is de 1.000 jarige opsluiting en hun volledige afscheiding van alle leven dat God geschapen heeft, bij Christus' wederkomst. Dit oordeel is al lang geleden

voorspeld en vastgelegd, maar het tijdens die 1.260 dagen van laatste getuigenis werd het **rechtvaardig vastgelegd**. God inspireerde Daniel neer te schrijven dat Satan en zijn verschrikkelijke (gruwelijke) legers hun eigen afgoden in geestelijke oorlogen zouden verdedigen en hoog houden, 'tot de voleinding (voltooiing, vervulling, einde) en waartoe vast besloten is (in oordeel is vastgelegd), zal uitgestort worden over de Verwoester (Satan)'.(Daniel 9: 27)

God heeft nu pas (**ten tijde dat dit oorspronkelijk geschreven werd in Mei en Juni 2013**) alles geopenbaard over wat er in Daniel geschreven staat over het belang en de gewichtigheid van het oordeel over Satan en de demonen. Ik was mij in het geheel niet bewust van de veel grotere betekenis en het grotere belang van alles wat God mij in een recent artikel liet opschrijven:

'Een andere reden waarom God de dingen aan ons openbaart specifiek zoals Hij dit doet, is vanwege datgene wat Hij aan het bewerkstelligen is, teneinde Satan en de demonen tot een tijd van grote veroordeling te brengen (dit betreft die 1.260 dagen) en vanwege de geestelijke oorlogen die deel uitmaken van dit hele proces, inclusief de strategieën en timing die essentieel zijn in grote oorlogen.' (Artikel: 'Timing en onze opdracht' van 13 Mei 2013)

Een tijd om alles te volbrengen

Alles dat wij geleerd hebben over tijd van Satans oordeel in Daniel geeft grotere en belangrijker kracht aan de betekenis en het doel van de unieke timing die God aan Zijn Kerk gaf, die het einde indiceert van Satans macht over de Kerk. Deze timing begon de aftelling vanaf de opening van het 1ste Zegel op 17 December 1994 toen de Apostase plaatsvond, tot aan Pinksteren op 27 Mei 2012. Dat was de periode die Satan identificeert (13 is het getal voor 'rebellie en afvalligheid') en ook zijn macht om Gods Kerk te beïnvloeden, totdat God hem tot aan de tijd van de uitvoering van Zijn oordeel bracht. Voordien geloofden

wij dat dit bij de wederkomst van Christus zou gebeuren wanneer de eerste fase van dat oordeel uitgevoerd zou worden zijn 1.000 jarige opsluiting. Maar die 6.370 dagen (7 x 70 x 13) gingen over Gods **volledige** (7 staat voor volledigheid) plan om Satan tot aan de tijd van zijn definitieve oordeel en de snel daarop volgende uitvoering van dat oordeel te brengen.

In het boek Daniël schets God ons een beeld waarin de timing van de verschillende periodes elkaar overlappen. Hij begon met een laatste periode van 1.335 dagen waarin Zijn werk (**het bepalen en verkiezen van allen die**) tot de schepping van de eerste vruchten van Elohim zouden behoren, voltooid zou worden op Pinksteren van 2012. Het volgende grote werk dat voltooid moest worden, lag in de 1.290 dagen waarin tegen Pinksteren van 2012 een definitief oordeel tegen Satan voltooid zou worden; dat oordeel zal een Satans heerschappij beëindigen. En om alles tot een grote 'finale' te brengen zodat alles voltrokken zou kunnen worden voor Christus' wederkomst, moest ook tegen de mensheid een 'definitief oordeel' vastgelegd worden. Ook dat werd tegen Pinksteren van 2012 voltooid, na 1.260 dagen van een 'laatste getuigenis'.

Zoals reeds besproken, Daniël 9:27 verwijst naar die ongelooflijk belangrijke datum van Pinksteren 2012, omdat op die datum het definitieve oordeel tegen Satan vastgelegd was. Nadat dit oordeel volledig 'vastgelegd' was, zou God vervolgens 'alle dingen' voltrekken die te maken hebben met de volledige verwijdering en opsluiting van Satan bij de wederkomst van Christus. Dit word in de Bijbel omschreven als *'..tot aan de voleinding toe..'* (Hebreeuws - volledig beëindigen, voleindigen en afsluiten, afschaffen). Dit gaat over tijd wanneer dat oordeel uitgevoerd wordt. Eenzelfde referentie wordt in Daniël 12: 11 gegeven: *'..en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn..'* (zal voltooid zijn). Dit betekent nadat het oordeel door God vastgelegd (voltooid) is, aan het einde van de 1.290 dagen. 'Daarna', wanneer alles voltrokken zal zijn - zal Gods oordeel uitgevoerd worden zodat het 'voleindigd' wordt.

God begon de eerste fase van de uitvoering van Zijn oordeel tegen Satan tijdens de eerste ‘Dag des Heren’, van Pinksteren 2012 tot Pinksteren 2013.

Wat gebeurde er in die tijd? Hoewel Gods Kerk in volledig geloof, naar waarheid en in de geest geleefd had, toch kwam Christus niet terug op Pinksteren 2012. Daarenboven moest ikzelf voor de regering verschijnen voor de rechtszaak tegen mij, die onder de beschrijving ‘het opzettelijk ontduiken van belastingen’ doorging, en die al snel eindigde in een veroordeling met de zekerheid op een effectieve gevangenisstraf. Satan verkneukelde zich al over de makkelijke ‘buit’ die naar hij meende voor het oprapen lag. Nu had hij de kans om (zoals hij dit zag) om nogmaals volledige verwoesting over de Kerk te brengen, zoals hij dit ten tijde van de Apostase gedaan had. Maar Satan wist niet wat God gedurende de 1.260 dagen van getuigenis (die toen net beëindigd waren) in versneld tempo in Zijn volk gevormd en gekneet had. Die dagen dienden ook als bewijs (getuigenis) van Gods ongelooflijke **scheppingswijsheid** waarmee Hij machtiger en sneller dan ooit tevoren Zijn volk omgevormd had, en tot groter karakter, grotere eenheid en een volwassener geestelijk geloof gebracht had.

De Kerk was niet verzwakt, zoals zij dit voor de Apostase was. Naarmate de ‘Dag des Heren’ vorderde, werden Gods mensen nog sterker. Toen daagde God Satan uit betreffende Zijn mensen; precies zoals dit destijds met Job gebeurde. Satan en zijn demonen zouden losgelaten worden met grote vrijheid van handelen, om Gods mensen gedurende de volle 5 maanden te ‘pijnigen’, in een poging om hen tegen God op te zetten, net zoals Satan dit bij Job probeerde te doen. Deze uitdaging was gepland omdat zij een **deel** van een beginnende vervulling was; maar dit was uitsluitend geestelijk, **alleen** behorende tot de vijfde Trompet (als een ‘type’ van de effectieve fysieke vervulling die zichtbaar zal worden na de Vierde Trompet). Maar nogmaals, Satan ondervond een ‘geestelijke’ straf door deze confrontatie, want dit was een onderdeel van het begin van zijn bestraffing en van Gods vergelding voor Zijn Kerk met

rechtvaardige wraak op Satan. Deze straf voor Satan en de demonen²⁹ was een soort van mentale bestraffing en pijniging – van hun geest. De pijniging die zij graag wilden toebrengen werd aan henzelf toegebracht. God en Zijn glorie werden uitvergroet in wat Hij aan het scheppen was in Zijn Familie – door de controversen van Sion.

We hebben dit reeds in een eerder artikel behandeld, maar het is belangrijk dat we goed begrijpen dat de Kerk ertoe gebracht werd om te ‘staan’ in een ongelooflijk sterk geestelijk geloof, karakter en standvastigheid. Satan en de demonen hebben Gods volk altijd aangevalen, maar nooit op zo’n grote schaal en met zo’n constante stortvloed van aanvallen zoals we tijdens die vijf maanden ondergingen. Er zijn natuurlijk nog altijd een reeks nazinderende gevolgen en er zullen nog altijd sporadische aanvallen zijn, maar wij zijn ertoe gebracht om ‘vast te staan’. Het overgrote deel van het Lichaam dat doorgezet heeft is **positief en eervol** gedefinieerd. Wij hebben inderdaad een diepgaande en buitengewone 4½ jaar ondergaan, en met het verloop van de tijd zullen we veel dieper dan we nu kunnen begrijpen, gaan leren dat dit werkelijk waar is.

Wat rest ons nog?

Mijn vrouw Laura was vandaag hier, en we bespraken verschillende Kerkzaken zoals we dit altijd doen. Ik deelde de inhoud van dit deel van dit artikel met haar, en ik zal jullie nu een deel vertellen wat ik tegen haar zei. Ik legde uit waarom dit een van de meest opwindende dingen is die ik ooit geschreven heb, en dat wat God aan het openbaren is zo ongelooflijk is omdat het zoveel meer uitleg geeft over wat God gedurende de laatste paar jaren gedaan heeft.

Vervolgens vertelde ik aan haar hoe bemoedigd en geïnspireerd ik me door dit alles voel. Ik ben Johannes’ tegenhanger zowel als apostel als profeet, en nog meer dan dat delen wij (zoals het ook hoort te zijn) de ervaring dat wij door onze respectievelijke regeringen opgesloten zijn. Maar in zijn gevangenschap gaf God aan Johannes grote openbaringen

die hij moest opschrijven. En hier in deze gevangenis heeft God aan mij het grootste inzicht tot nu toe gegeven over het proces van het zichtbaar worden van deze openbaringen. Ik ben waarlijk dankbaar dat ik zo'n ervaring met Johannes mag 'delen' - een ervaring die tezamen met de zijne opgetekend zal worden.

Dus wat **rest** ons nog? We bevinden ons nu in de tijd dat God, naar Zijn perfecte timing, alle oordeel dat nu rechtvaardig vastgelegd is ten uitvoer zal brengen. God zal Zijn Dag hebben – de laatste 'Dag des Heren'. **Tegen die tijd** zal de fysieke manifestatie van de **eerste zes Trompetten** en ook een verhoogde intentie van de Donders een feit zijn, **waarna de laatste Trompet vervuld zal worden in de 50 dagen die dan nog volgen.**

Er is nog een ander opwindend vers in Daniël dat nu vollediger geopenbaard is, wat betreft de effectieve timing van al deze gebeurtenissen. We bevinden ons op het moment waarop Daniël aan een van de engelen vragen stelt over alles wat God aan hem geopenbaard heeft, en vooral betreffende de laatste hoofdstukken waarin de gebeurtenissen beschreven worden die leiden tot de wederkomst van de Messias in God Koninkrijk en het einde van het tijdperk van de mensheid. Hij vroeg gewoon: 'Hoelang duurt het nog voordat er een einde komt aan deze wonderlijke dingen?' (Daniel 12: 6 Hierop volgt een verbazingwekkend antwoord:

'Toen hoorde ik de man die met linnen klederen bekleed was en zich boven het water van de rivier bevond, zweren bij Hem die eeuwig leeft, terwijl hij zijn rechter- en zijn linkerhand naar de hemel hief: Een tijd, tijden en een halve tijd; en wanneer er een einde komt aan het verbrijzelen van de macht van het heilige volk, dan zullen al deze dingen voleindigd zijn.' (Daniël 12: 7)

De vraag over de timing van het 'einde' van al deze zaken wordt beantwoord en vermeld eerst dat er een periode van 'tijd, tijden en een halve tijd' zal zijn, waarvan wij nu weten dat die binnen de 1.260 dagen van getuigenis vielen' als een tijd waarin Gods genadige oordeel plaatsvond.

Daarop volgt wat beschreven wordt als een tijd dat er een einde komt³⁰ aan het 'verbrijzelen van de macht van het heilige volk'. Wat wij geloofden betreffende deze uitdrukking in het kader van de 'huidige waarheid', was dat die 'verbrijzeling' sprak over een fase van de fysieke verstrooiing van Gods mensen na de Apostase, tot aan de periode van 'tijd, tijden en een halve tijd'. Maar dat is niet zo! Het gaat over een gebeurtenis die **volgt na** de 1.260 dagen van getuigenis. Wie is het 'heilige volk' in die periode? Wij weten dat zij alleen 'heilig' genoemd kunnen worden omdat God **in** hen woont. Dit 'heilige volk' is Zijn Kerk.

Het woord 'verbrijzeld' hier, is bedoeld zoals aardewerk dat op de grond gesmeten wordt en breekt, en in stukken uiteen spat. Het woord 'macht' heeft een zeer breed toepassingsgebied en kan op verschillende manieren in deze uitspraak geïnterpreteerd worden. Welke 'macht' was verbrijzeld in Gods mensen na de 1.260 dagen? Er viel sowieso hoop in duigen, vooral de hoop op de wederkomst van Christus. Maar waarom zou God toestaan dat 'Zijn kracht' in ons verbrijzeld en verstrooid zou worden? Dit gebeurde niet, maar onze **eigen** kracht wel. De waarheid en de realiteit is dat wij tijdens deze periode, de periode van de 'Dag des Heren' voor Gods Kerk, veel en veel sterker gemaakt werden, met een veel grotere geestelijke kracht. Het was onze **eigen** kracht – de kracht van ons 'zelf' – die Satan zag en die hij probeerde te gebruiken om ons te vernietigen. Die kracht van ons '**zelf**' komt in de vorm van zelfvertrouwen, hoogmoed, ijdelheid, het gebruiken van ons eigen intellect om te oordelen hoe wij de dingen zien, menselijke oordelen, etc.. Satan viel ons aan door te proberen om ons 'zelf' (de eigengereide menselijke natuur) tegen ons te gebruiken, net zoals hij dit bij Christus probeerde (toen Hij vastte) vlak voor Hij Zijn ministry begon. Maar doordat wij op deze manier werden aangevallen werden wij eigenlijk sterker gemaakt, ten gevolge van het werk dat God **in** ons deed gedurende die tijd van getuigenis. God had ons voorbereid op deze ongelooflijke gebeurtenis – om ons te doen 'staan'! Deze uitdrukking in Daniël (over het 'verbrijzelen') gaat niet over iets negatiefs wat met het 'heilige volk' gebeurde,

maar over iets ongelofelijk positiefs (**en diegenen waarvan God eerst en vooral verzekerde dat zij zouden ‘staan’, waren ook de laatsten die gedurende de 1.335 dagen ‘verkozen’ werden**).

Ten gevolge van het werk dat God in ons deed gedurende die 3 ½ jarige periode van getuigenis, en vervolgens onze ervaring van het ingaan van die profetische dag die leidde tot een 5 maanden durende aanval van Satan en de demonische wereld, leefden wij datgene wat God in een eed (een belofte van God) aan Daniël gezegd had over die ‘verbrijzeling’ – de verbrijzeling van macht. Hoe ongelooflijk is het om te begrijpen dat onze eigen zelfzuchtige kracht in ons verbrijzeld werd, opdat God nog voller in ons zou kunnen leven met **Zijn** macht. Het was **Gods** kracht die nog voller in ons ging leven die ons de kracht gaf om de aanvallen van Satan te weerstaan: ‘Want Hij die in u is, is groter dan hij (Satan) die in de wereld is.’ (I Johannes 4: 4)

En het laatste wat God met Zijn eed ‘beloofde’, door de verkondiging door deze engel, was dat DAN – na dit alles – ‘alle dingen’ voleindigd zouden worden. Alles wat ons nu nog rest is exact waar deze belofte (eed) over gaat. Dit kan alleen op een zeer specifiek moment in de tijd plaatsvinden. Nu is die tijd gekomen – het is de tijd van ‘Gods belofte’ die Hij zal vervullen. Het is de tijd die nu voor ons ligt, alles wat ons nog rest; de tijd dat het oordeel over deze wereld dat na 1.260 dagen werd ‘vastgelegd’ ten uitvoer gebracht wordt. Wat nu nog voltooid moet worden is de fysieke vervulling van de Trompetten uit Openbaring.

Gods tijd ligt voor ons. De laatste ‘Dag des Heren’ is Gods belofte. Zijn beloften zijn waar!